

แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพาย ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37

ปริญญานิพนธ์
ของ
สุรศักดิ์ สิงห์สา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

พฤษภาคม 2552

แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพาย ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37

ปริญญาณิพนธ์
ของ
สุรศักดิ์ สิงห์สา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2552
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพายในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37

บทคัดย่อ
ของ
สุรศักดิ์ สิงห์สา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2552

สุรศักดิ์ สิงห์สา. (2552). แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพาย ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม:
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวัลย์, อาจารย์ ดร.พิชิต เมืองนาโพธิ์.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพาย ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักกีฬาเรือพายที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 จำนวน 285 คน เป็นนักกีฬาชาย จำนวน 191 คน เป็นนักกีฬาหญิง จำนวน 94 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .95 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แบบสอบถามดังกล่าวประกอบด้วยแรงจูงใจด้านต่าง ๆ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรักความสนใจ, ด้านสุขภาพความแข็งแรง, ด้านความทะเยอทะยาน, ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง, และด้านโอกาสที่ได้รับในอนาคต การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพายในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ด้านความรักความสนใจ, ด้านสุขภาพความแข็งแรง, ด้านความทะเยอทะยาน, ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง, และด้านโอกาสที่ได้รับในอนาคต โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 4.38, 4.43, 4.39, และ 4.25 ตามลำดับ

2. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพายในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ระหว่างเพศ โดยรวม นักกีฬาเรือพายชายมีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพาย เท่ากับ 4.26 และ 0.31 ตามลำดับ และนักกีฬาเรือพายหญิงมีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพาย เท่ากับ 4.41 และ 0.27 ตามลำดับ เมื่อทำการเปรียบเทียบแล้วพบว่า นักกีฬาเรือพายชายและนักกีฬาเรือพายหญิงมีแรงจูงใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านความรักความสนใจ, ด้านสุขภาพความแข็งแรง, และด้านโอกาสที่ได้รับในอนาคต

3. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพายในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ระหว่างประเภทการแข่งขัน โดยรวม มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพาย เท่ากับ 4.32 และ 0.32 ตามลำดับ และนักกีฬาเรือพายที่เล่นกีฬาเรือพายประเภทเรือสากล มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพาย เท่ากับ 4.30 และ 0.29 ตามลำดับ เมื่อทำการเปรียบเทียบแล้วพบว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพายประเภทเรือไทย และนักกีฬาเรือพายประเภทเรือสากล มีแรงจูงใจ ไม่แตกต่างกัน

MOTIVATION TO PARTICIPATE IN ROWING OF THE ROWING CREWS
IN THE 37th NATIONAL GAMES

AN ABSTRACT
BY
SURASAK SINGSA

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Physical Education
at Srinakarinwirot University

May 2009

Surasak Singa. (2009). *Motivations to Participate in Rowing of the Rowing Crews in the 37th National Games*. Master thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Asst. Prof. Dr.Namchai Lewan, Dr.Pichit Muangnapoh.

This study was intended to find and compare motivations to participate in rowing of the rowing crews in the 37th National Games. The subjects of 385, 191 males and 94 females, were sampled from the rowing crews who participated in the 37th National Games.

The data were collected by the writer's constructed questionnaire ($r = .95$) which covered 5 areas of motivations: Preference / Interest, Health / Strength, Ambition, Concerning People and Future Opportunities.

After the data were treated for frequency, percentage, mean, standard deviation and mean differences by t-test, it was found as follows:

1. As a whole, the motivations were at a high level, with the means of 4.31, 4.38, 4.43, 4.39 and 4.25, respectively.

2. As a whole, the motivations means of male subjects was 4.26, with the standard deviation of 0.31 while the motivation mean of female subjects was 4.41, with the standard deviation of 0.27.

When compared between male and female subjects, it was found that there were significant differences of means in the areas of Preference / Interest, Health / Strength, and Future Opportunities, at .05 level of confidence.

3. As a whole, when considered by events, it was found that the motivation mean of the crews participating in Thai boating events was 4.32, with the standard deviation of 0.32.

For the motivation mean of the crews participating in International boating events, it was 4.30, with standard deviation of 0.29. When compared their means, it was found that there were no significant differences.

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวลัย ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.พิชิต เมืองนาโพธิ์ กรรมการควบคุม ปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธ์ รองศาสตราจารย์สุนทร แม้นสงวน รวมทั้ง คณาจารย์ทุกท่านที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาและแนะนำตลอดจนการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องจนสามารถ ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เป็นผลสำเร็จ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ ขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาและความร่วมมือเป็นอย่างดี จากสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่ ที่กรุณาอนุเคราะห์สถานที่เรียนอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดจน เพื่อนร่วมรุ่นทุกท่าน ที่ให้กำลังใจในการทำปริญญานิพนธ์ตลอดมา และสมาคมกีฬาเรือพายแห่งประเทศไทย จังหวัดเชียงใหม่ ชมรมเรือพายในจังหวัดเชียงใหม่ สมาคมเรือพาย ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาจังหวัด ต่าง ๆ ที่กรุณาอำนวยความสะดวก และให้ข้อมูลในการจัดทำปริญญานิพนธ์

ท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อศรีทน คุณแม่สมบุญ สิ้นหา ที่ให้กำเนิด ให้การเลี้ยงดู สนับสนุน และให้กำลังใจอย่างดียิ่งในการศึกษาเล่าเรียน และขอขอบคุณ ญาติ พี่น้อง เพื่อน ๆ ทุกคนที่คอยให้กำลังใจ และส่งเสริมผู้วิจัยด้วยดี คุณประโยชน์จากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้ทุกท่านที่มีพระคุณช่วยเหลือสนับสนุนจนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จลงได้ ด้วยดี

สุรศักดิ์ สิ้นหา

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	3
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	3
ตัวแปรที่ศึกษา.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวความคิดในการวิจัย.....	5
สมมุติฐานของการวิจัย	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
ความหมายของแรงจูงใจ.....	6
ความสำคัญของแรงจูงใจ	8
ทฤษฎีที่เกี่ยวกับแรงจูงใจ	8
ประเภทของแรงจูงใจ.....	11
แรงจูงใจกับการเล่นกีฬา.....	16
แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา.....	17
ประวัติความเป็นมา การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ.....	19
ประวัติความเป็นมาก็ฬาเรือพาย	21
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	24
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	24
งานวิจัยในประเทศ.....	27

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย	35
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	35
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	36
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	37
การเก็บรวบรวมข้อมูล	38
การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	38
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	50
บทย่อ.....	50
สรุปผลการวิจัย.....	52
อภิปรายผล.....	52
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย.....	54
ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	54
บรรณานุกรม.....	55
ภาคผนวก.....	60
ภาคผนวก ก.....	61
ภาคผนวก ข.....	70
ประวัติย่อผู้วิจัย	72

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	40
2 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพายในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ทางด้านความรักความสนใจ.....	41
3 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพายในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ทางด้านสุขภาพความแข็งแรง.....	42
4 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพายในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ทางด้านความทะเยอทะยาน	43
5 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพายในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ทางด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง.....	44
6 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพายในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ทางด้านด้านโอกาสที่ได้รับในอนาคต	45
7 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพายในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 จำแนกตามตัวแปรทั้ง 5 ด้าน	46
8 เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพายในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ระหว่างเพศชายและเพศหญิง.....	47
9 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพายในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 จำแนกตามตัวแปรประเภทของการแข่งขัน	48

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

กีฬามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อชีวิตความเป็นอยู่และประเทศชาติ แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ.2550 – 2554) ได้กล่าวถึงกีฬาว่า สามารถนำมาเป็นเครื่องมือหรือสื่อในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ได้ 5 ด้าน ดังนี้ ด้านกีฬาเพื่อสุขภาพ, ด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ, ด้านกีฬาเพื่อการอาชีพ, ด้านกีฬาเพื่อความมั่นคง, และด้านกีฬาเพื่อเศรษฐกิจ

กีฬาเรือพายเป็นกีฬาที่มีการแข่งขันมาตั้งแต่ดึกดำบรรพ์ ประมาณ 1,500 ปี ก่อนคริสตกาล ตั้งแต่สมัยอียิปต์ กรีก และโรมันโบราณ ในอดีตเรือถูกสร้างขึ้นเพื่อการเดินทาง การค้า การสงคราม และเพื่อการล่าสัตว์ มีรูปร่างลักษณะที่แตกต่างกันไป ตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย ซึ่งเรือพายเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในต่างประเทศ และในบุคคลหลายระดับอาชีพ เพราะเป็นกีฬาที่ช่วยพัฒนาความแข็งแรงของร่างกายและจิตใจ จากประวัติศาสตร์การแข่งขันเรือเริ่มโดยชาวเรือในลำนํ้าเทมส์ ซึ่งเป็นแม่นํ้า สายสำคัญของอังกฤษ โดยได้มีการจัดการแข่งขันเรือมาอย่างต่อเนื่อง ในปี ค.ศ. 1815 มหาวิทยาลัยออกซ์ฟอร์ด ได้จัดการแข่งขันเรือขึ้น ระหว่างมหาวิทยาลัยออกซ์ฟอร์ด กับมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ โดยจัดการแข่งขันเป็นทีม ๆ ละ 8 คน ซึ่งเรือที่ใช้ในการแข่งขันเป็นเรือกรรเชียง ที่มีความยาว 45 ฟุต กว้าง 4 ฟุตครึ่ง โปพายแต่ละอันยาว 14 ฟุต เรือที่ใช้แข่งลำแรกยังถูกเก็บไว้ที่พิพิธภัณฑ์ในกรุงลอนดอนจนทุกวันนี้ และได้จัดให้มีการแข่งขันเป็นประจำทุกปี โดยถือเป็นประเพณี และได้บรรจุในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1900 เป็นต้นมา ส่วนในทวีปอเมริกาเหนือชาวอินเดียนแดงได้สร้างเรือขึ้นมา โดยเรียกว่า เรือแคนู (Canoe) ทำจากหนังกวาง และเปลือกไม้เอิร์ช และในเวลาต่อมา ได้มีการค้นพบ เรือคยัค (Kayak) โดยนักสำรวจชาวอังกฤษที่ชื่อ เบอร์ฟ (Burrough) ในปี ค.ศ.1556 เป็นเรือที่ชาวเอสกีโมสร้างขึ้นเพื่อการเดินทาง และการล่าสัตว์ตามลำน้ำ และชายฝั่งทะเล เป็นเรือที่มีลักษณะคล้ายกัน แต่มีลักษณะการพายต่างกัน เรือคยัคและเรือแคนูได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก และบรรจุเข้าแข่งขันในกีฬาโอลิมปิกเมื่อปี ค.ศ. 1940 กีฬาเรือพายจึงได้รับการพัฒนาให้มีการแข่งขันในระดับสากล ทั้งในการแข่งขันในกีฬาโอลิมปิก จนถึงการแข่งขันเรือพายชิงแชมป์โลก (สมาคมเรือพายแห่งประเทศไทย: 2551)

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีพื้นที่เป็นน้ำอยู่มาก และมีการเดินทางโดยใช้เป็นพาหนะทางน้ำมาตั้งแต่สมัยโบราณ เรือพายเป็นกีฬาพื้นบ้านที่อยู่คู่กับคนไทยมานาน โดยการแข่งเรือยาวถือเป็นประเพณีและวัฒนธรรม ซึ่งถือได้ว่าเป็นมรดกแห่งสายน้ำ เรือพายเป็นกีฬาชาวบ้านที่สะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตอันดีงามความผูกพันระหว่าง สายน้ำกับชีวิต เรือกับวิถีชีวิตบนพื้นฐานของความศรัทธาเลื่อมใสในคำสอนทางพระพุทธศาสนา อันนำมาซึ่งความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน โดยการอยู่ร่วมกันของ บ้าน วัด โรงเรียน รวมเป็น “บวร” แปลว่า ประเสริฐ ซึ่งเป็นองค์กรพื้นฐานของชุมชน ชนบทไทย และเป็นหัวใจสำคัญของชาติ การแข่งขันเรือพายในปัจจุบันมีการแข่งขัน

หลายประเภท ทำให้กีฬาเรือพายเป็นที่นิยมทั้งในระดับเยาวชน และประชาชน โดยจะเห็นได้จากการจัดการแข่งขันในจังหวัดต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก อีกทั้งยังมีการจัดการแข่งขันในระดับเยาวชน คือกีฬาเยาวชนแห่งชาติ และระดับประชาชน คือกีฬาแห่งชาติ อีกด้วย

การที่กีฬาเรือพายได้รับความนิยมในระดับต่าง ๆ เป็นอย่างมากน่าจะขึ้นอยู่กับแรงจูงใจ ความต้องการหรือมีความรักในกีฬานี้ แรงจูงใจจะเป็นตัวกระตุ้นที่สำคัญ ที่ทำให้บุคคลประพฤติในกิจกรรมต่าง ๆ ตามความต้องการของคน ๆ นั้น ดังที่ สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2539: 25) กล่าวว่า มนุษย์ทุกคนเมื่อต้องการจะทำกิจกรรมใด ๆ ให้เกิดความสำเร็จจำเป็นต้องมีแรงจูงใจ การที่นักกีฬาตั้งใจขยันฝึกซ้อม หรือ พยายามเล่นอย่างเต็มความสามารถในขณะแข่งขัน ต้องมีแรงจูงใจเป็นสาเหตุสำคัญ แรงจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญในการกระตุ้นให้นักกีฬาดิ้นตัวทั้งในขณะฝึกซ้อมและแข่งขัน ซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จทั้งในขณะฝึกซ้อมและแข่งขัน สอดคล้องกับ เทเวศร์ พิริยะพฤษ์ (2529: 10) ที่กล่าวว่าองค์ประกอบที่จะทำให้ นักกีฬาคนใดคนหนึ่งสามารถเล่นกีฬาได้ดีในกีฬาแต่ละประเภท มีองค์ประกอบสำคัญแตกต่างกันไป บางประเภทต้องใช้ความอดทน บางประเภทต้องใช้ความแข็งแรง โดยส่วนรวมแล้วผู้ที่ได้รับความสำเร็จในการเล่นกีฬาต้องมีแรงจูงใจ ความตั้งใจ และการเอาจริงเอาจังในการฝึกซ้อม

กีฬาเรือพายเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมในระดับนานาชาติ ทั้งการแข่งขัน การท่องเที่ยว และการพักผ่อน ซึ่งเรือพายเป็นกีฬาที่มีความท้าทาย อีกทั้งยังเป็นการท่องเที่ยวที่ได้ใกล้ชิดกับธรรมชาติอีกด้วย ส่วนในประเทศไทยได้รับความนิยมทั้งในระดับเยาวชน และประชาชน เพิ่มขึ้นตามลำดับ จากการที่ผู้วิจัยเคยเป็นนักกีฬา และปัจจุบันเป็นผู้ฝึกสอนเรือพาย ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพายที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นนักกีฬาเรือพายของจังหวัดต่าง ๆ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37 ในเรื่องของความรัก ความสนใจ, สุขภาพความแข็งแรง, ความทะเยอทะยาน, บุคคลที่เกี่ยวข้อง, และโอกาสที่ได้รับในอนาคต ว่าแรงจูงใจด้านใดที่เป็นองค์ประกอบหรือแนวทางสำคัญ ที่จะส่งผล กระตุ้น และชักจูงให้นักกีฬาสนใจ และเล่นกีฬาเรือพาย ซึ่งผู้ฝึกสอน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการจูงใจให้ผู้ที่มีความสนใจ มีความพร้อมและมีความเหมาะสม ในการเล่นกีฬาเรือพาย สนใจเพิ่มมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับผู้ฝึกสอน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการ และพัฒนากีฬาเรือพาย สามารถนำไปใช้ประโยชน์อย่างสูงสุดแก่วงการกีฬาเรือพายต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจของนักกีฬาเรือพายที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจของนักกีฬาเรือพาย ชาย และหญิง และการเล่นกีฬาเรือพาย แต่ละประเภทของการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบถึงแรงจูงใจของนักกีฬาเรือพายทั้งชาย หญิง ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 เพื่อเป็นแนวทางให้กับผู้ฝึกสอนจังหวัดต่าง ๆ ได้นำไปเป็นข้อมูลเพื่อวางแผนส่งเสริม และพัฒนากีฬาเรือพายต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักกีฬาเรือพาย เพศชาย และเพศหญิง จำนวน 610 คน เป็นนักกีฬาชาย 340 คน นักกีฬาหญิง 270 คน ซึ่งเป็นนักกีฬาเรือพายสังกัดจังหวัดต่าง ๆ ที่ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักกีฬาเรือพายสังกัดจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 โดยผ่านการแข่งขันคัดเลือกในระดับภาค จำนวน 5 ภาค ทำการแข่งขัน 2 ประเภท 4 ชนิดกีฬา จำนวน 610 คน โดยแบ่งเป็นชาย จำนวน 340 คน เป็นหญิง 270 คน จากการประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ ตารางเครจซี่ และมอร์แกน (เทเวศร์ พิริยะพุณท์. 2545: 128; อ้างอิงจาก Krejcie & Morgan. n.d.) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 242 คน ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างนักกีฬาทั้งหมด 285 คน เป็นนักกีฬาชาย จำนวน 191 คน นักกีฬาหญิง จำนวน 94 คน โดยใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ตามสัดส่วนนักกีฬาชาย และนักกีฬาหญิง

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่
  - 1.1 เพศ จำแนกเป็น
    - 1.1.1 นักกีฬาชาย
    - 1.1.2 นักกีฬาหญิง
  - 1.2 ประเภทการแข่งขัน จำแนกเป็น
    - 1.2.1 ประเภทเรือไทย
    - 1.2.2 ประเภทเรือสากล
2. ตัวแปรตาม คือ แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพายที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37

นิยามศัพท์เฉพาะ

แรงจูงใจ (Motivation) หมายถึง สิ่งซึ่งควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์ อันเกิดจากความ ต้องการ (Needs) พลังกดดัน (Drives) หรือ ความปรารถนา (Desires) ที่จะพยายามดิ้นรนเพื่อให้ บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ซึ่งอาจเกิดตามธรรมชาติหรือจากการเรียนรู้ หรือแรงจูงใจที่เกิด จากสิ่งเร้าทั้งภายในและภายนอกตัวบุคคลนั้น ๆ เอง

แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพาย หมายถึงแรงจูงใจ หรือสาเหตุที่ทำให้นักกีฬาเรือ พายยังคงเล่น หรือฝึกกีฬาเรือพายต่อไป

แรงจูงใจของนักกีฬา หมายถึง สิ่งเร้าหรือสิ่งที่กระตุ้นให้นักกีฬาฝึกซ้อม และเล่น กีฬาต่อไป

นักกีฬาเรือพาย หมายถึง นักกีฬาเรือพายทั้งชาย และหญิงของแต่ละจังหวัดที่เข้า ร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37

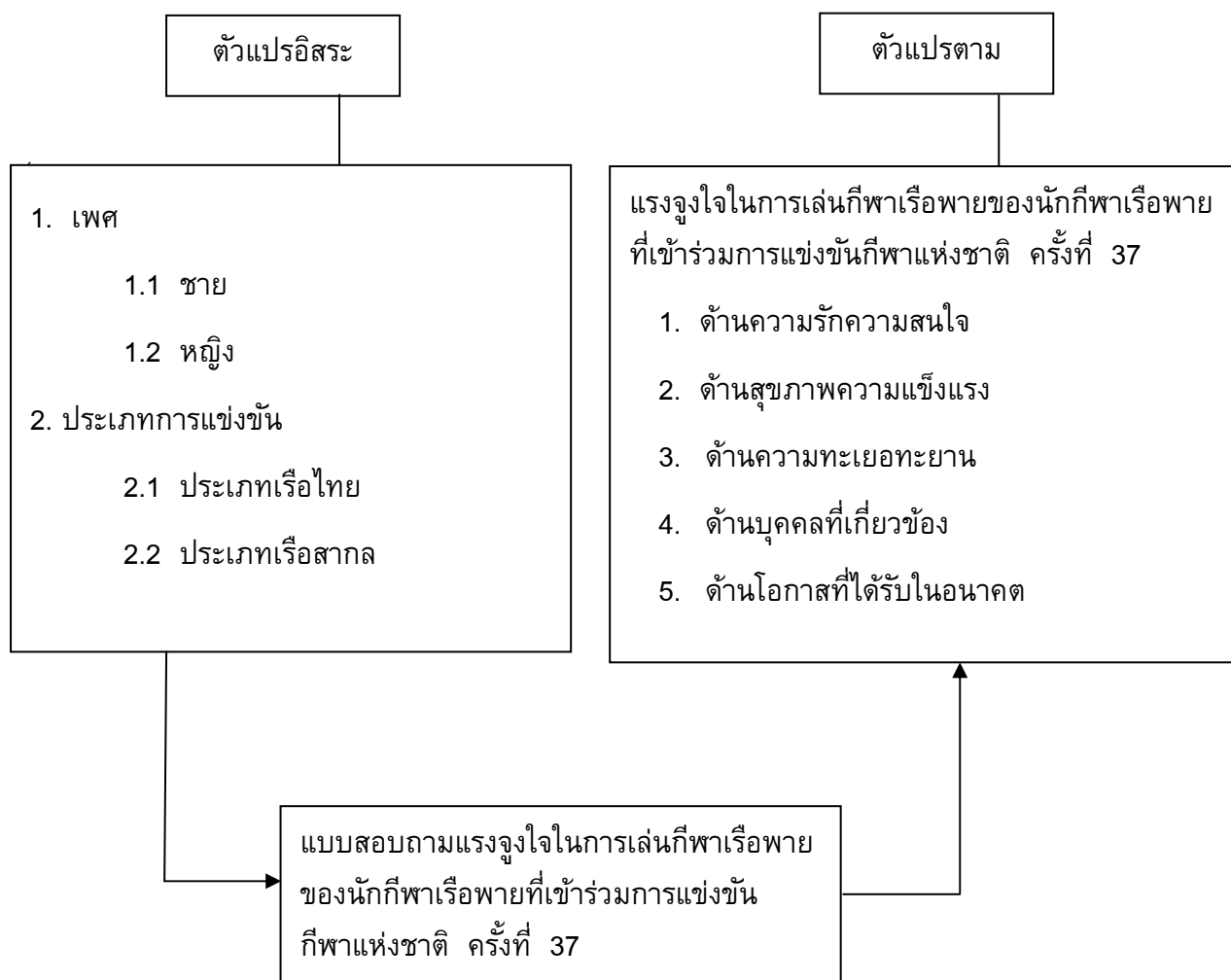
เรือพาย หมายถึง อุปกรณ์ หรือพาหนะที่ใช้ในการสัญจรทางน้ำ ซึ่งมีความแข็งแรง ทำจากวัสดุหลายอย่าง เช่น ไม้ ไฟเบอร์กลาส

เรือไทย หมายถึง เรือที่ใช้ในการแข่งขันระดับประเทศ ประกอบด้วยเรือยาว 12 ฝีพาย และเรือยาว 5 ฝีพาย

เรือสากล หมายถึง เรือที่ใช้ในการแข่งขันระดับนานาชาติ ประกอบด้วยเรือคยัค/ แคนู และเรือกรรเชียง

การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 หมายถึง การแข่งขันกีฬาระดับประเทศที่ จังหวัดต่าง ๆ ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันได้โดยตรง เว้นแต่ชนิดกีฬาที่กำหนดให้มีการแข่งขัน คัดเลือกในระดับภาค โดยจะต้องดำเนินการแข่งขันในระยะเวลาที่การกีฬาแห่งประเทศไทยกำหนด โดยจัดการแข่งขันทุก ๆ 1 ปี ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 การกีฬาแห่งประเทศไทย ได้กำหนดให้จังหวัดพิษณุโลกเป็นผู้จัดการแข่งขัน ในวันที่ 14 - 24 ธันวาคม พ.ศ.2551

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานในการวิจัย

1. แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพายเพศชายและเพศหญิง ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 แตกต่างกัน
2. แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพายประเภทเรือไทยและเรือสากล ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ความหมายของแรงจูงใจ
2. ความสำคัญของแรงจูงใจ
3. ทฤษฎีแรงจูงใจ
4. ประเภทของแรงจูงใจ
5. แรงจูงใจกับการเลือกเล่นกีฬา
6. แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา
7. ประวัติการแข่งขันทennisแห่งชาติ
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 8.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
  - 8.2 งานวิจัยในประเทศ

ความหมายของแรงจูงใจ

คำว่าแรงจูงใจ (Motivation) มีรากศัพท์มาจากภาษาละติน คือคำว่า มูเวรี (Movere) หมายถึง การเคลื่อนที่ ซึ่งมีผู้ให้คำจำกัดความของคำว่าแรงจูงใจไว้ดังนี้

กิลฟอร์ด และเกรย์ (Guilford; & Gray. 1972) ให้ความหมายของแรงจูงใจว่าเป็นสิ่งเร้าที่นำช่องทางแลเสริมสร้างความปรารถนาในการประกอบกิจกรรมของมนุษย์

กลูเอ็ค (Glueck. 1982) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่าเป็นสภาวะภายในของบุคคลซึ่งจะเป็นตัวกำหนดทิศทางและระดับของพฤติกรรมทำให้เกิดการทำงานของแต่ละบุคคลมีพลังมากขึ้น และดำเนินเรื่อยไปอย่างต่อเนื่องจนบรรลุความต้องการ

แมร์ (พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. 2542: 138; อ้างอิงจาก Maire. n.d.) กล่าวว่า การจูงใจเป็นกระบวนการซึ่งการแสดงออกของพฤติกรรม ได้รับอิทธิพลจากจุดมุ่งหมายที่พฤติกรรมนั้นมุ่งไปสู่จุดหมาย

บราวน์ (Brown. 1980: 112 – 119) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่าเป็นกระบวนการที่ชักนำโน้มน้าวให้บุคคลเกิดความมานะพยายาม เพื่อตอบสนองตามความต้องการ บางประการให้บรรลุผลสำเร็จ แรงจูงใจซึ่งเป็นแรงขับเคลื่อนอยู่ในประกอบด้วยอารมณ์ ความปรารถนา เป็นเหตุให้คนแสดงพฤติกรรมออกมาโดยมีปริมาณมากน้อยไม่เท่ากัน

ปฐม นิคมานนท์ (2521: 34) ได้อธิบายความหมายของแรงจูงใจว่ามาจากคำ “Motivate” ซึ่งหมายถึงทำให้เคลื่อน (To Move) หรือกระตุ้น (To Activate) ดังนั้นแรงจูงใจ หมายถึงภาวะที่กระตุ้นให้อิทธิพลเกิดการเคลื่อนไหวและเกิดพฤติกรรม

โสภา ชูพิกุลชัย (2529: 24) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึงสิ่งที่มาเร้าหรือกระตุ้นให้ ความต้องการของมนุษย์ได้รับความพอใจ มีผลให้พฤติกรรมของมนุษย์บรรลุจุดมุ่งหมาย

อารีย์ พันธุ์มณี (2534: 95; อ้างอิงจาก Mouley. n.d.) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง สภาพที่อิทธิพลเกิดความต้องการ หรืออยู่ในสภาวะขาดสมดุลก็จะทำให้เกิดแรงขับ หรือแรงจูงใจ เพื่อผลักดันให้เกิดพฤติกรรมมาเพื่อทดแทนภาวะการขาด หรือทำให้อิทธิพลอยู่ในภาวะสมดุล แรงจูงใจจึงเป็นสิ่งจำเป็นเบื้องต้นในการเรียนรู้ และเป็นสิ่งกำหนดทิศทาง และความเข้มของ พฤติกรรมให้เกิดขึ้น

อร่าม ตั้งใจ (2539: 95) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจในการกีฬาว่า คือ สิ่ง ที่ กระตุ้นให้เรามีส่วนร่วมในการกีฬา การที่คนเราอยากหรือไม่อยากเล่นกีฬานั้น ไม่ได้ทำให้ สมรรถภาพทางการกีฬาดีขึ้น แต่ถ้าอยากเล่น พอใจที่จะเล่น จะทำให้มีความพยายาม มีพัฒนาการ ให้ดีขึ้น เมื่อพบอุปสรรคก็ไม่หยุดเล่นกีฬาไปง่าย ๆ

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2541: 21) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ 2 แนวได้แก่ แรงจูงใจในความหมายของผู้ฝึกสอนคือ การหาวิธีชักจูงใจให้นักกีฬาปฏิบัติกิจกรรมที่นักกีฬาอาจ ไม่ประสงค์ที่จะปฏิบัติ และแรงจูงใจในความหมายของนักกีฬา คือ สาเหตุที่นักกีฬานำขึ้นมาอ้าง เพื่อกระทำกิจกรรมใด ๆ ให้สำเร็จ หรือเมื่อประสบความสำเร็จแล้ว

เต็มศักดิ์ คทวณิช (2546: 149) แรงจูงใจ หมายถึง กระบวนการของการใช้ปัจจัย ทั้งหลายที่จะทำให้บุคคลเกิดความต้องการ เพื่อสร้างแรงขับและแรงจูงใจไปกระตุ้นร่างกายให้แสดง พฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายที่ได้วางไว้ โดยปัจจัยดังกล่าวอาจเป็นสิ่งเร้าภายนอกกับสิ่งเร้าภายใน หรือทั้งสองประการก็ได้

ลักขณา สรวิวัฒน์ (2549: 74) แรงจูงใจ หมายถึง พฤติกรรมที่ถูกกระตุ้นโดย แรงขับ ของแต่ละบุคคล เพื่อสู่จุดหมายปลายทางอย่างใดอย่างหนึ่ง และร่างกายอาจจะสมประสงค์ในความ ปรารถนาอันเกิดจากแรงขับนั้น ๆ ได้

จากความหมายของแรงจูงใจที่นักจิตวิทยาและนักวิชาการได้กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า แรงจูงใจเป็นปัจจัยในการกระตุ้นให้ร่างกายแสดงพฤติกรรมโดยอาศัยภาวะใด ๆ หรือสิ่งใด ๆ ก็ตาม ไม่ว่าจะเกิดจากภายในตัวหรือจากภายนอกตัว ซึ่งอาจเกิดจากบุคคลหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ตัว มีผลให้บุคคลที่ได้รับแรงจูงใจเกิดการกระทำ หรือแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้บรรลุ เป้าหมายที่ตั้งไว้

ความสำคัญของแรงจูงใจ

แรงจูงใจ มีความสำคัญโดยตรงต่อพฤติกรรมของบุคคล เพราะแรงจูงใจจะเป็นทั้งสภาวะที่ผลักดัน และ ดึงให้บุคคลแสดงพฤติกรรม แตกต่างกัน การที่จะเข้าใจพฤติกรรมของบุคคลได้ จำเป็นต้องทำความเข้าใจแรงจูงใจของบุคคลนั้น ว่าแรงจูงใจอยู่ในประเภทใดและมีความเข้มข้นระดับใด (พนมไพร ไชยงค์. 2542: 138-139) เช่น

1. ให้พลังกระตุ้นต่อการแสดงพฤติกรรม หรือความเข้มของกำลังตอบสนองที่แสดงพฤติกรรมเมื่อกระหายน้ำมาก ก็จะเดินเร็วขึ้น หรือวิ่งเพื่อเสาะแสวงหาน้ำ เพื่อแก้ความกระหาย แต่ถ้าไม่กระหายหรือกระหายเพียงเล็กน้อย ก็อาจจะเดินช้า ๆ พุดคุยกับเพื่อนอย่างไม่รีบร้อน

2. สามารถกำหนดทิศทางและเป้าหมายของพฤติกรรม เช่น เมื่อหิวจะมีพฤติกรรมที่มุ่งไปสู่การแสวงหาอาหารเช่น เดินไปร้านข้าวแกง ผักเพื่อนไปซื้อ หรือเลือกทำอย่างใดอย่างหนึ่ง เพราะมีทางเลือกหลายทางเพื่อให้ได้อาหารมาบำบัดความหิว การได้รับประทานอาหารจึงเป็นจุดหมายปลายทาง หรือทิศทางของพฤติกรรม

3. กำหนดระดับความพยายามหรือความมุ่งมั่นไม่ลดละของพฤติกรรมนั้น คือจะใช้ความอดทนหรือมานะพยายามในการกระทำพฤติกรรมนั้นได้นานเพียงใด เช่น เมื่อหิวก็จะเข้าครัวเพื่อค้นหาของมารับประทาน ถ้าในครัวไม่มีอะไรให้รับประทานได้ ก็จะไปนอกบ้านเพื่อหาซื้อของรับประทาน ถ้าไปถึงร้านแรกแล้วร้านปิด แต่ความหิวเรายังอยู่ เราก็จะหาร้านอื่น ๆ ต่อไปอีก อาจจะเป็นร้านที่ 5 หรือ 6 จนกว่าจะรับประทานได้นั้น คือ ระดับความพยายามหรือความมุ่งมั่นไม่ลดละที่จะแสดงพฤติกรรมก็สูงไปด้วย

ทฤษฎีที่เกี่ยวกับแรงจูงใจ

เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมที่สลับซับซ้อนของมนุษย์ จึงจำเป็นที่จะต้องศึกษาถึงทฤษฎีของแรงจูงใจและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการแสดงพฤติกรรมของมนุษย์ซึ่งแบ่งออกได้เป็นทฤษฎีใหญ่ ๆ คือ

1. ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม (Behavioral View of Motivation) ทฤษฎีนี้ให้ความสำคัญกับประสบการณ์ในอดีต (Past Experience) ว่ามีผลต่อแรงจูงใจของบุคคลเป็นอย่างมาก ดังนั้นทุกพฤติกรรมของมนุษย์ถ้าวิเคราะห์ดูแล้วจะเห็นว่าได้รับอิทธิพลที่เป็นแรงจูงใจมาจากประสบการณ์ในอดีตเป็นส่วนมาก โดยประสบการณ์ในด้านดีและกลายเป็นแรงจูงใจทางบวกที่ส่งผลเร้าให้มนุษย์มีความต้องการแสดงพฤติกรรมในทิศทางนั้นมากยิ่งขึ้น ทฤษฎีนี้เน้นความสำคัญของสิ่งเร้าภายนอก (Extrinsic Motivation)

2. การเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning View of Motivation) ทฤษฎีนี้เห็นว่าแรงจูงใจเกิดจากการเรียนรู้ทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างเอกลักษณ์และการเลียนแบบ (Identification and Imitation) จากบุคคลที่ตนเองชื่นชม หรือคนที่มีชื่อเสียงในสังคมจะเป็นแรงจูงใจที่สำคัญในการแสดงพฤติกรรมของบุคคล

3. ทฤษฎีพุทธินิยม (Cognitive View of Motivation) ทฤษฎีนี้เห็นว่าแรงจูงใจในการกระทำพฤติกรรมของมนุษย์นั้นขึ้นอยู่กับ การรับรู้ (Perceive) สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว โดยอาศัยความสามารถทางปัญญาเป็นสำคัญ มนุษย์จะได้รับแรงผลักดันจากหลาย ๆ ทางในการแสดงพฤติกรรม ซึ่งในสภาพเช่นนี้ มนุษย์จะเกิดสภาพความไม่สมดุล (Disequilibrium) ขึ้น เมื่อเกิดสภาพเช่นว่านี้มนุษย์จะต้อง อาศัยขบวนการดูดซึม (Assimilation) และการปรับ (Accommodation) ความแตกต่างของประสบการณ์ที่ได้รับใหม่ ให้เข้ากับประสบการณ์เดิมของตนซึ่งการจะทำได้จะต้องอาศัยสติปัญญาเป็นพื้นฐานที่สำคัญ ทฤษฎีนี้เน้นเรื่องแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) นอกจากนั้นทฤษฎีนี้ยังให้ความสำคัญกับเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และการวางแผน ทฤษฎีนี้ให้ความสำคัญกับระดับของความคาดหวัง (Level of Aspiration) โดยที่เขาถือว่าคนเรามีแนวโน้มที่จะตั้งความคาดหวังของตนเองให้สูงขึ้น เมื่อเขาทำงานหนึ่งสำเร็จ และตรงกันข้ามคือจะตั้งความคาดหวังของตนเองต่ำลง เมื่อเขาทำงานหนึ่งแล้วล้มเหลว

4. ทฤษฎีมนุษยนิยม (Humanistic View of Motivation) แนวความคิดนี้เป็นของ มาสโลว์ (Maslow) ที่ได้อธิบายถึงลำดับความต้องการของมนุษย์ โดยที่ความต้องการจะเป็นตัวกระตุ้นให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมเพื่อไปสู่ความต้องการนั้น ดังนี้ถ้าเข้าใจความต้องการของมนุษย์ก็สามารถ อธิบายถึงเรื่องแรงจูงใจของมนุษย์ได้เช่นเดียวกัน

นักจิตวิทยาปัจจุบันได้ศึกษาและสรุปว่า องค์ประกอบของแรงจูงใจ มี 3 ด้านคือ

1. องค์ประกอบทางด้านกายภาพ (Biological Factor) ในองค์ประกอบด้านนี้จะพิจารณาถึงความต้องการทางกายภาพของมนุษย์ เช่น ความต้องการปัจจัย 4 เพื่อจะดำรงชีวิตอยู่ได้
2. องค์ประกอบทางด้านการเรียนรู้ (Learned Factor) องค์ประกอบด้านนี้เป็นผลสืบเนื่องต่อจากองค์ประกอบข้อ 1 ทั้งนี้เพราะมนุษย์ทุกคนไม่สามารถได้รับการตอบสนองความต้องการในปริมาณ ชนิด และคุณภาพตามที่ตนเองต้องการ และในหลาย ๆ ครั้ง สิ่งแวดล้อมเป็นตัววางเงื่อนไขในการสร้างแรงจูงใจของมนุษย์
3. องค์ประกอบทางด้านความคิด (Cognitive Factor) ในองค์ประกอบด้านนี้มีผลสืบเนื่องจากองค์ประกอบข้อ 1 และข้อ 2 ผลมักเกิดจากสภาพจิตใจ ทั้งนี้เพราะมนุษย์มีคุณลักษณะหรือคุณสมบัติที่คล้ายกัน ตามความรู้สึกลึกซึ้ง ความคิด ความปรารถนาการสร้างแรงกระตุ้นตามสภาพที่เป็นอยู่ของตนเอง

ทฤษฎีการจูงใจของ เฮอริชเบิร์ก (Herzberg's Dual Factor Theory)

เฮอริชเบิร์ก (เจริญ บุญทศ. 2544: 23; อ้างอิงจาก Herzberg. 1959 : 63) ได้สร้างทฤษฎีนี้ขึ้นเพื่อลบล้างความเชื่อที่ว่า เงินเป็นเพียงสิ่งเดียวที่กระตุ้นให้คนอยากจะทำงาน จากการสัมภาษณ์วิศวกรและนักบัญชี 200 คน จากโรงงานอุตสาหกรรมในเมืองพิทสเบิร์ก มลรัฐเพนซิลเวเนีย สหรัฐอเมริกา เพื่อจะหาว่าองค์ประกอบอะไรที่จะมีความสัมพันธ์กับความรู้สึกในด้านที่ทำให้เกิดความสุข และความทุกข์ในการทำงาน สรุปว่า องค์ประกอบที่ทำให้เกิดความพอใจงานจะไม่เหมือนกับองค์ประกอบที่นำไปสู่ความไม่พอใจงาน ปัจจัยที่สร้างความไม่พอใจในงานอาจเรียกว่าเป็นปัจจัยบำรุงรักษาจิตใจหรือปัจจัยค้ำจุน ได้แก่ นโยบายต่าง ๆ และลักษณะการบริหารงาน

การนิเทศสภาวะของการทำงาน สัมพันธภาพระหว่างบุคคล เงิน สถานภาพ และหลักประกัน ความมั่นคง ปัจจัยเหล่านี้ไม่ได้เพิ่มขีดความสามารถในการทำงานของคนงาน แต่จะเป็นตัวประกอบที่เป็นปัจจัยการสูญเสียในการปฏิบัติงานของคนงาน ปัจจัยที่สร้างความพึงพอใจหรือปัจจัยกระตุ้นจูงใจคนทำงาน ได้แก่ ความรู้สึก สัมฤทธิ์ผล ความเจริญก้าวหน้าในอาชีพ และการได้รับการยกย่อง ซึ่งคนสามารถมีประสบการณ์ในงานและงานนั้นเป็นลักษณะที่ทำหายความสามารถ ปัจจัยเหล่านี้จะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการทำงานให้แก่บุคคล จะเห็นได้ว่าปัจจัยค้ำจุนนั้นเป็นเพียงองค์ประกอบเสริม เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความไม่พอใจ ถือเป็นปัจจัยหลักที่จำเป็นต้องมีอยู่ในทุกองค์กร หรือหน่วยงาน เช่น ค่าจ้าง สภาพแวดล้อม การทำงาน รวมทั้ง การบริหารงาน หากสิ่งเหล่านี้ได้รับการเอาใจใส่ดูแลอย่างเพียงพอ ความไม่พอใจจะหายไป แต่ก็จะไม่ผลทำให้เกิดทัศนคติทางด้านบวกหรือแรงจูงใจขึ้น ส่วนปัจจัยกระตุ้นนั้นถือเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดแรงจูงใจในการทำงาน รวมทั้งการชื่นชมยินดีในผลงานและความสามารถของตน ส่งผลให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง ทฤษฎีการจูงใจของเฮิร์ซเบิร์ก สามารถที่จะนำมาวิเคราะห์ร่วมกับทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์ได้

ทฤษฎีแรงจูงใจของเบย์คอน

เบย์คอน (กิติ ตยัคคานนท์. 2533: 128; อ้างอิงจาก Baykon. Unpaged) ได้สรุปว่าทฤษฎีของเบย์คอนว่า ความต้องการจิตใจของมนุษย์มี 3 ประการ ได้แก่

1. ความต้องการมีความรักและพวก เป็นความต้องการทางจิตใจขั้นต่ำเนื่องจากเราอยู่ในสังคมมนุษย์ ถ้าเขาไม่ยอมรับเราเข้าเป็นพรรคพวก เราก็อยู่กับเขาไม่ได้ การที่จะให้กลุ่มยอมรับเข้าเป็นพวกนั้นก็ขึ้นอยู่กับเรา โดยต้องยึดหลักที่ว่าต้องการอะไรจากเขา เราต้องให้เขาก่อน หรือถ้าต้องการให้เขารักเรา เราต้องรักเขาก่อน

2. ความต้องการชื่อเสียง เกียรติยศและความเด่น เมื่อเรามีพรรคพวกดีและทำให้ผู้อื่น รักใคร่แล้วเราย่อมมีความต้องการหรืออยากได้สิ่งอื่นต่อไปอีก เนื่องจากความต้องการหรือค้นหาของมนุษย์นั้นไม่มีที่สิ้นสุด และมีมนุษย์ต้องการมากที่สุดคือ เกียรติยศชื่อเสียงซึ่งจะทำให้ผู้อื่นยอมรับนับถือและยกย่อง และมีอิทธิพลเหนือผู้อื่นได้

3. ความต้องการที่จะรักษาเกียรติยศชื่อเสียง และความเด่นนั้นให้คงอยู่ตลอดไป เมื่อสามารถกระทำตัวให้มีเกียรติยศชื่อเสียงและความเด่นแล้ว ทุกคนก็ต้องการที่จะรักษาสภาพนั้นไว้ให้คงอยู่กับตนตลอดกาลโดยถือเป็นความสำเร็จสมหวังในชีวิต

ทฤษฎีความต้องการความสำเร็จของแม็คเคลแลนด์ (The Need to Achievemnet Theory)

แม็คเคลแลนด์ (เจริญ บุญทศ. 2544: 25) นักจิตวิทยาได้ทำการวิจัยในเรื่องความต้องการความสำเร็จ พบว่า ผู้ที่ประสบความสำเร็จสูงทั้งหมดแตกต่างกับบุคคลอื่นโดยทั่วไป โดยจะมีลักษณะดังนี้

1. มีความรับผิดชอบสูง แสวงหาโอกาสเพื่อจะได้โอกาสในการรับผิดชอบแก้ไขปัญหามีอยู่ พวกนี้มีความปรารถนาจะกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้ดีขึ้นกว่าเดิมอยู่เสมอมีเป้าหมายระดับกลาง

เพราะหากไม่ประสบผลสำเร็จแล้วจะรู้สึกไม่สบายใจ ดังนั้นจึงไม่ตั้งเป้าหมายไว้สูงเกินไป เพื่อลดความเสี่ยงและให้ความเชื่อมั่นในความสำเร็จสูง

2. ต้องการได้รับข้อมูลกลับที่ทันการณเกี่ยวกับงานของตนว่าสำเร็จหรือล้มเหลว เพื่อการตัดสินใจของตนในงานครั้งต่อไป

3. ต้องการทำงานร่วมกับผู้ที่มีความสามารถ ปรับปรุงความสามารถให้ทัดเทียมผู้มีความสามารถ ความรู้สึกเช่นนี้ จะเป็นแรงจูงใจให้เกิดความมานะและประสบความสำเร็จที่สูงขึ้นไป

ประเภทของแรงจูงใจ

แรงจูงใจไม่เพียงแต่กระตุ้นให้บุคคลมีพฤติกรรมที่ต่างกันเท่านั้น แรงจูงใจยังเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความต้องการ หรือมีความโน้มเอียงที่จะทำให้บุคคลมีพฤติกรรมมุ่งจุดหมายอีกด้วย ด้วยเหตุผลนี้ จึงมีผู้สนใจศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจเป็นอย่างมาก และได้พยายามจำแนกประเภทของแรงจูงใจไปตามกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ดังนี้

นักจิตวิทยาได้แบ่งลักษณะของแรงจูงใจออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ดังนี้

กลุ่มที่ 1 แรงจูงใจฉับพลัน (Aroused Motive) คือแรงจูงใจที่กระตุ้นให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมออกมาทันทีทันใด แรงจูงใจสะสม (Motivational Disposition หรือ Latent Motive) คือแรงจูงใจที่มีอยู่แต่ไม่ได้แสดงออกทันที จะค่อย ๆ เก็บสะสมไว้รอการแสดงออกในเวลาที่เหมาะสม

กลุ่มที่ 2 แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motive) คือแรงจูงใจที่ได้รับอิทธิพลมาจากสิ่งเร้าภายในตัวของบุคคลผู้นั้น แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motive) คือแรงจูงใจที่ได้รับอิทธิพลมาจากสิ่งเร้าภายนอก

กลุ่มที่ 3 แรงจูงใจปฐมภูมิ (Primary Motive) คือแรงจูงใจอันเนื่องมาจากความต้องการที่เห็นพื้นฐานทางร่างกาย เช่น ความหิว, กระหาย แรงจูงใจทุติยภูมิ (Secondary Motive) คือแรงจูงใจที่เป็นผลต่อเนื่องมาจากแรงจูงใจขั้นปฐมภูมิ

สจซา จันท์แอม (2527: 101-102) ได้แบ่งแรงจูงใจตามที่มาของแรงจูงใจ ได้เป็น 3 ประการ ดังนี้

1. แรงจูงใจทางสรีรวิทยา (Physiological Motivation) แรงจูงใจด้านนี้เกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการทางร่างกายทั้งหมด เพื่อให้บุคคลมีชีวิตอยู่ได้ เป็นความต้องการที่จำเป็นตามธรรมชาติของมนุษย์ ได้แก่ ต้องการน้ำ อาหาร การพักผ่อนและปราศจากโรค เราสามารถวัดระดับความต้องการทางสรีระได้จากการสังเกตพฤติกรรมของเรา คือ สังเกตจากความมากน้อยของการกระทำ การเลือกทำ การโต้ตอบสิ่งที่มาขัดขวาง

2. แรงจูงใจทางจิตวิทยา (Psychological Motivation) มีความสำคัญน้อยกว่าแรงจูงใจทางสรีรวิทยา เพราะจำเป็นในการดำรงชีวิตน้อยกว่า แต่จะช่วยคนเราทางด้านจิตใจทำให้สุขภาพจิตดีและสดชื่น แรงจูงใจประเภทนี้ ได้แก่ ความอยากรู้อยากเห็นและการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม ความต้องการความรักและความเอาใจใส่ใกล้ชิดจากผู้อื่น

3. แรงจูงใจทางสังคมหรือแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ (Social Motivation)

แรงจูงใจชนิดนี้มีจุดเริ่มต้นส่วนใหญ่มาจากประสบการณ์ทางสังคมในอดีตของบุคคล และจุดมุ่งหมายของแรงจูงใจชนิดนี้มีความสัมพันธ์กับการแสดงปฏิกิริยาของบุคคลอื่น ๆ ที่มีต่อตัวเรา แรงจูงใจทางสังคมที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของเรา ได้แก่

3.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) เป็นความปรารถนาของบุคคลที่จะทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้ดีและประสบความสำเร็จ ซึ่งได้รับการส่งเสริมมาตั้งแต่วัยเด็ก จากผลการศึกษาวิจัยพบว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างอิสระ เป็นตัวของตัวเอง ผี๊กหัด การช่วยเหลือตัวเองตามวัย จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความต้องการความสำเร็จในชีวิตสูง การผี๊กหัดให้บุคคลมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จึงต้องเริ่มต้นจากครอบครัว

3.2 แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affinitive Motivation) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลปฏิบัติตนให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ต้องการความเอาใจใส่ ต้องการความรักจากบุคคลอื่น

3.3 แรงจูงใจต่อความนับถือตนเอง (Self-Esteem Motivation) เป็นแรงจูงใจที่บุคคลปรารถนาเป็นที่ยอมรับของสังคม มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของคนโดยทั่วไป ต้องการได้รับการยกย่องจากสังคม ซึ่งจะนำมาสู่ความนับถือตนเอง

ถวิล เกื้อกุลวงศ์ (2528: 94-114) แบ่งแรงจูงใจตามลักษณะความต้องการต่าง ๆ ดังนี้

1. แรงจูงใจด้านความมั่นคง มักอยู่ในรูปของจิตสำนึกโดยจะเห็นจากการที่มนุษย์มีความต้องการความปลอดภัย ส่วนความมั่นคงในรูปของจิตใต้สำนึกนั้น เป็นสิ่งที่ได้พัฒนามาตั้งแต่เกิด โดยการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดที่จะทำให้เป็นคนที่มีจิตใจมั่นคงหรืออ่อนแอ

2. แรงจูงใจด้านสังคม เนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์สังคม จึงต้องมีการติดต่อสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน มีการอยู่ร่วมกันเพื่อจะได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคมและได้รับการยกย่อง การที่บุคคลติดต่อสัมพันธ์กันนั้นมิใช่เพื่อมิตรภาพเพียงอย่างเดียว หากแต่ต้องการให้ผู้อื่นยอมรับศรัทธาและเชื่อถือด้วย

3. แรงจูงใจด้านชื่อเสียงมีมากขึ้นในสังคมไทย โดยเฉพาะในสังคมระดับชนชั้นกลาง ความต้องการด้านชื่อเสียงเป็นการกำหนดชีวิตจำกัดของบุคคลอย่างหนึ่ง บุคคลบางคนจะมีความพึงพอใจกับชื่อเสียงในระดับเพื่อนหรือระดับชุมชน แต่สำหรับบางคนอาจจะแสวงหาชื่อเสียงในระดับชาติหรือระดับโลก

4. แรงจูงใจด้านอำนาจถือเป็นศักยภาพแห่งอิทธิพลของบุคคล โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ อำนาจตามตำแหน่งและอำนาจส่วนตัว เช่น การที่บุคคลสามารถทำให้ผู้อื่นปฏิบัติตามเพราะตำแหน่ง ส่วนบุคคลซึ่งมีอิทธิพลโดยบุคลิกภาพและพฤติกรรมแสดงว่าเป็นผู้มีอำนาจส่วนตัวแต่บุคคลบางประเภทเป็นเจ้าของอำนาจทั้ง 2 ประเภท คือ ทั้งอำนาจตามตำแหน่งและอำนาจส่วนตัว

5. แรงจูงใจด้านความสามารถ หมายถึง การควบคุมองค์ประกอบสิ่งแวดล้อมทั้งทางกายภาพและทางสังคม ความรู้สึกด้านความสามารถนี้ เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับมโนทัศน์ด้านความคาดหวัง บุคคลที่มีความรู้สึกด้านความสามารถต่ำ จะไม่มีแรงจูงใจที่จะแสวงหา

ความท้าทายใหม่ ๆ หรือทำการเสี่ยง บุคคลพวกนี้จะปล่อยให้สิ่งแวดล้อมบังคับควบคุมมากกว่าที่จะพยายามบังคับควบคุมสิ่งแวดล้อม

6. แรงจูงใจด้านความสำเร็จ เป็นแรงจูงใจที่เด่นชัดของมนุษย์ที่สามารถแยกออกจากความต้องการด้านอื่น ๆ ลักษณะอย่างหนึ่งของบุคคลที่มีแรงจูงใจด้านความสำเร็จจะมีความก้าวหน้าในการทำงาน เพราะว่าจะเป็นผู้สร้างสรรค์ให้งานสำเร็จ

7. แรงจูงใจด้านเงิน เป็นแรงจูงใจที่สลับซับซ้อนของมนุษย์ และสัมพันธ์กับความต้องการทุกประเภท ทุกระดับ คุณสมบัติที่เด่นชัดและสำคัญที่สุดของเงินคือ เป็นตัวแทนในการแลกเปลี่ยน สิ่งที่เงินสามารถซื้อได้นั้นไม่ใช่ตัวเงินโดยตรงแต่เป็นคุณค่าของเงิน ตัวเงินนั้นไม่ได้มีความสำคัญแต่เป็นตัวแทนของความต้องการใด ๆ ที่บุคคลต้องการให้เป็นตัวแทน

กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์ (2530: 236) แบ่งประเภทแรงจูงใจที่อยู่เบื้องหลังการแสดงออกของพฤติกรรม ออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เป็นภาวะที่บุคคลเห็นคุณค่าของกิจกรรมที่ดี ทำด้วยความเต็มใจ โดยถือว่าการบรรลุในกิจกรรมนั้น ๆ เป็นรางวัลอยู่แล้ว

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) เป็นภาวะที่บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมาเพราะมีสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาเร้า ไม่ได้ทำเพื่อความสำเร็จในสิ่งนั้นเลย เช่น การกระทำเพื่อต้องการรางวัล ตำแหน่ง หรือเกรด เป็นต้น

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2542: 140-142) จำแนกแรงจูงใจออกได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจเพื่อความอยู่รอด (Survival Motives) เป็นแรงจูงใจที่ช่วยให้เราสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ แรงจูงใจชนิดนี้มักจะสัมพันธ์กับสิ่งเบื้องต้นที่คนเราต้องการในชีวิต เช่น อาหาร น้ำ อากาศ และการขับถ่าย

2. แรงจูงใจทางสังคม (Social Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ในสังคม อาจได้รับอิทธิพลโดยตรงจากสิ่งเร้าที่บุคคล หรือจากวัตถุที่มองเห็นได้ จับต้องได้ หรือมาจากภาวะสังคมที่มองไม่เห็นก็ได้ เช่น การมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น การเป็นผู้นำ หรือการสร้างมิตร เป็นต้น

3. แรงจูงใจเกี่ยวกับตนเอง (Self Motives) แรงจูงใจชนิดนี้ค่อนข้างจะซับซ้อน และผลักดันให้คนเราพยายามปรับตัวไปในทางที่ดีขึ้น เช่น แรงจูงใจที่เกี่ยวกับความสำเร็จในหน้าที่การงาน หรือ ความสำเร็จในชีวิต เป็นต้น

แรงจูงใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมอาจจำแนกได้ ดังนี้

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive)
2. แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affiliation Motive)
3. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motive)
4. แรงจูงใจใฝ่ก้าวร้าว (Aggression Motive)

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลมีความต้องการที่จะกระทำการสิ่งต่าง ๆ ทั้งในหน้าที่การงาน และเรื่องราวส่วนตัวให้สำเร็จลุล่วง จากผลการวิจัยพบว่า พ่อแม่ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ย่อมมีอิทธิพลที่จะทำให้เด็กเป็นผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงตามไปด้วย

ทั้งนี้เพราะพ่อแม่จะเอาใจใส่ต่อการกระทำของเด็กมาตั้งแต่เล็ก ๆ โดยการแสดงความรักใคร่ ตั้งมาตรฐานการกระทำในสิ่งต่าง ๆ ตลอดจนคอยกระตุ้นแนะนำให้กำลังใจแก่เด็กในการทำกิจกรรม อยู่ตลอดเวลา

ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

1. เป็นผู้ที่มีความบากบั่น พยายาม อดทนเพื่อจะทำงานให้บรรลุเป้าหมาย
2. ต้องการงานให้ดีที่สุด โดยเน้นถึงมาตรฐานที่ดีเลิศของความสำเร็จ
3. ชอบความท้าทายของงาน โดยมุ่งทำงานที่สำคัญให้ประสบความสำเร็จ
4. ชอบแสดงออกถึงความรับผิดชอบเกี่ยวกับงาน
5. ชอบแสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์
6. ทำงานอย่างมีหลักเกณฑ์ เป็นขั้นตอน และมีการวางแผน
7. ชอบยกเหตุผลมาประกอบคำพูดอยู่เสมอ
8. อยากให้ผู้อื่นยกย่องว่าทำงานเก่ง

2. แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affiliation Motive) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรม เพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับ เป็นที่รักใคร่ของเพื่อนฝูง และได้รับความนิยมนจากบุคคลในกลุ่ม พัฒนาการของแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์จะเริ่มตั้งแต่วัยเด็ก โดยเฉพาะในครอบครัวที่มีความรัก ความเข้าใจ ความอบอุ่น พ่อแม่ที่ไม่มีลักษณะความก้าวร้าว ขมขู่ หรือครอบครัวที่ไม่มีการแก่งแย่งชิงดีชิงเด่น ในพี่น้อง สิ่งเหล่านี้จะช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของเด็ก เมื่อเติบโตขึ้นมา จะทำให้เป็นคนที่ทำอะไร เพื่อให้ผู้อื่นพอใจเสมอ

ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์สูง

1. ชอบผูกมิตรใหม่
2. ชอบคบเพื่อนอย่างสนิทสนม
3. ชอบคบเพื่อนมาก ๆ
4. ชอบพูดถึงมิตรภาพ ความใกล้ชิดสนิทสนมที่มีต่อกัน
5. ชอบแสดงออกถึงอารมณ์ที่ละเอียดอ่อน เช่น เสียใจ เมื่อมีการพลัดพราก

หรือหวานซึ่งเมื่ออยู่ใกล้กัน

6. แสดงออกถึงการให้ความสนใจ และยกย่องผู้อื่น
7. จะเน้นถึงการได้รับความชื่นชมจากบุคคลอื่น
8. ชอบทำตนเป็นเพื่อนที่ซื่อสัตย์

3. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motive) เป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ทำให้มนุษย์ต้องการที่จะ มีอิทธิพลเหนือผู้อื่น สามารถบงการผู้อื่นได้ พยายามกระทำทุกวิถีทาง เพื่อให้ผู้อื่นอยู่ใต้อำนาจตน พัฒนาการของความต้องการที่จะมีอำนาจเหนือผู้อื่น อาจมาจากความรู้สึกที่ต่ำต้อยไม่ทัดเทียมผู้อื่น มีความรู้สึกว่าตนเอง “ขาด” ทั้งในด้านความเป็นอยู่ และฐานะทางสังคมเป็นความรู้สึกที่เรียกว่า “ปมด้อย” ซึ่งความรู้สึกชนิดนี้ยังมีมากเท่าไร ก็จะต้องพยายามสร้าง “ปมเด่น” โดยการแสดงความ ยิ่งใหญ่ ด้วยความก้าวร้าวออกมาเพื่อลบ “ปมด้อย” นั้น

ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่อำนาจสูง

1. ชอบวางตนเป็นหัวหน้ากลุ่ม หรือแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น
2. ชอบบงการ ชี้นำ บังคับ ควบคุมให้ผู้อื่นคิดหรือกระทำตาม
3. ชอบวางแผนทางการกระทำของกลุ่ม และโน้มน้าวให้ผู้อื่นกระทำตาม
4. ชอบพูดถึงความสัมพันธ์กับผู้อื่น แต่จะพูดในความหมายที่แฝงไว้ในลักษณะที่

เหนือผู้อื่น

5. ชอบสัมพันธ์กับคนที่มาอ่อนน้อม ถ่อมตน หรือมาประจบสอพลอ
6. บางครั้งชอบการตัดสินใจกระทำการเสี่ยงภัยอย่างบ้าบิ่น
7. หลีกเลี่ยงการแสดงความอ่อนแอออกมาให้ปรากฏ
8. ชอบโต้เถียงกับผู้อื่นที่มีความคิดเห็นขัดแย้งกับตน

4. แรงจูงใจใฝ่ก้าวร้าว (Aggression Motive) เป็นแรงจูงใจชนิดหนึ่งที่มนุษย์แสดงออก โดยวาจาหรือท่าทาง เพื่อขจัดความคับข้องใจ หรือความโกรธที่เกิดขึ้น พฤติกรรมก้าวร้าวนี้ บางครั้งผู้แสดงออกจะพบว่า เมื่อแสดงพฤติกรรมดังกล่าวออกไปแล้ว จะช่วยผ่อนคลายอารมณ์ของตนเองในขณะนั้นลงไป พัฒนาการของความก้าวร้าวจะเริ่มเกิดขึ้นในช่วงวัยเด็ก โดยการเลียนแบบจากพ่อแม่หรือคนใกล้ชิดที่อบรมเลี้ยงดู การที่บุคคลมีความก้าวร้าว หรือมีบุคลิกภาพแบบ “ถือตนเองเป็นใหญ่” (Authoritarian) นั้น เนื่องมาจากการอบรมเลี้ยงดูที่เข้มงวดกวดขันมากเกินไป ทำอะไรผิดนิดหน่อยก็จะถูกดุด่าเย็บตีนตี ทำให้เด็กเกิดความรู้สึกโกรธแค้น ขุ่นเคือง แต่เด็กก็ไม่กล้าแสดงอาการตอบโต้โดยตรง แต่จะไปแสดงความก้าวร้าวออกมากับคนรอบข้าง โดยเฉพาะกับบุคคลที่ด้อยกว่า พฤติกรรมก้าวร้าวนี้ เมื่อเกิดขึ้นแล้วก็ยากที่จะหยุดได้ แต่เราสามารถแก้ไข พฤติกรรมก้าวร้าวให้ลดลงได้ โดยผู้ใหญ่ต้องพยายามควบคุมอารมณ์ของตนเอง ไม่แสดงความก้าวร้าวเอาแต่ใจตนเอง ไม่ใช่คำพูดในเชิงขู่บังคับ แต่พยายามสร้างความสัมพันธ์กับเด็ก เพื่อให้เด็กเกิดความรู้สึกอบอุ่นและไว้วางใจ เชื่อใจว่า ผู้ใหญ่คือผู้ให้ความช่วยเหลือให้คำแนะนำมิใช่ผู้ควบคุม หากกระทำได้ดังนี้ พฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กก็จะลดลง

5. แรงจูงใจใฝ่พึ่งพา (Dependency Motive) สาเหตุของการมีแรงจูงใจแบบนี้ก็เพราะการเลี้ยงดูที่พ่อแม่ทะนุถนอมมากเกินไป ไม่เปิดโอกาสให้เด็กได้ช่วยเหลือตนเอง ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่พึ่งพา จะมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

1. ไม่มีมั่นใจในตนเอง
2. ไม่กล้าตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ด้วยตนเอง มักจะลังเล
3. ไม่กล้าเสี่ยง
4. ต้องการความช่วยเหลือและกำลังใจจากผู้อื่น

แรงจูงใจกับการเล่นกีฬา

แรงจูงใจนับว่ามีบทบาทสำคัญมากต่อการเล่นการเตรียมทีมและการฝึกซ้อมกีฬา นักจิตวิทยาการกีฬาให้ทัศนะต่อแรงจูงใจแตกต่างกัน สรุปแล้วพอจะกล่าวได้ว่า แรงจูงใจเป็นกระบวนการที่มีอยู่ในตัวนักกีฬาเองแต่ละคนซึ่งพร้อมที่จะได้รับการกระตุ้นจากภายนอกให้มีกำลังแรงขึ้น เพื่อให้อยากกระทำสิ่งนั้น ๆ มากขึ้น หมายความว่านักกีฬาทุกคนต่างก็มีแรงจูงใจภายในตัวเองอยู่แล้ว หน้าที่ของผู้ฝึกสอนกีฬามีเพียงแต่ค้นหาวิธีที่จะกระตุ้นจากภายนอก เพื่อให้เกิดกำลังแรงขึ้นอีกเท่านั้น การสร้างแรงจูงใจนี้มีความเกี่ยวข้องกับความต้องการมากที่สุด ความต้องการดังกล่าว เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ทุกคน ดังนั้นในการฝึกซ้อมกีฬาแต่ละครั้ง หากผู้ฝึกสอนได้สังเกตเห็นความสำคัญเหล่านี้ แล้วนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์จะเป็นพื้นฐานในการฝึกซ้อมกีฬาที่ดี และยังสามารถสร้างแรงจูงใจในระดับสูงขึ้นไปได้อีกด้วยในการคัดเลือกนักกีฬาเพื่อให้ได้ตัวนักกีฬาตามลักษณะและคุณสมบัติของการเป็นตัวนักกีฬาที่แท้จริงนั้น เทเวศร์ พิริยะพฤษ์ (2529: 147) ได้กล่าวไว้ว่า ต้องคำนึงถึงเพราะนักกีฬาที่มีความปรารถนาที่จะเล่นกีฬาให้ได้ดีนั้น จะมีแรงจูงใจสูง ซึ่งมีผลทำให้นักกีฬาคนนั้น ทำการฝึกซ้อมอย่างตั้งใจ มีวินัยในตนเอง ขยันขันแข็ง ในการฝึกซ้อม นอกจากนั้น พิชิต เมืองนาโพธิ์ (2534: 44) ได้กล่าวถึงลักษณะนิสัยของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จไว้ว่า นักกีฬาต้องมีความกังวลใจน้อย สมารถดี เชื่อมมั่นในตนเอง มองผลงานของตนเองเป็นเรื่องใหญ่ที่สุด มีแรงจูงใจมาก ดังนั้นพลังของแรงจูงใจจึงเป็นสิ่งที่ผู้ฝึกสอนควรคำนึงถึงเป็นอย่างมาก และเป็นหน้าที่ของผู้ฝึกสอนที่จะต้องหาวิธีกระตุ้นหรือสร้างแรงจูงใจให้เกิดกับนักกีฬาของตน

วรงค์ดี เพียรชอบ (2534: 47) ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับการเตรียมตัวด้านจิตวิทยา ก่อนการแข่งขัน โดยนำเสนอปัจจัยในการเตรียมตัวนักกีฬาด้านจิตวิทยา เพื่อเข้าทำการแข่งขัน ให้ได้ประสบความสำเร็จไว้ดังนี้

1. ควรให้แรงเสริมและผลย้อนกลับที่เหมาะสมแก่นักกีฬาในความสามารถที่ทำได้ ซึ่งการใช้แรงเสริมสามารถทำได้โดยง่ายคือ คำชมเชยและกล่าวคำที่เป็นลักษณะสร้างสรรค์ของผู้ฝึกเป็นต้น ส่วนผลย้อนกลับทำได้ โดยผู้ฝึกบอกผลที่นักกีฬาสามารถทำได้
2. ควรใช้แรงจูงใจโดยการที่ครูผู้ฝึกสอนจะต้องรู้จักการสร้างสภาพการฝึกซ้อม เป็นที่น่าสนใจ มีความสนใจ มีความสนุกสนาน มีความท้าทาย และสภาพการฝึกซ้อมก็ต้องคล้ายคลึงกับการแข่งขันจริง เพื่อให้ให้นักกีฬาสามารถยืนหยัดฝึกซ้อมให้ได้มากที่สุด และดีที่สุด
3. ควรจะลดความตื่นเต้น และความฮึกโหมในการแข่งขันให้เหมาะสมและถูกต้อง เช่น การนั่งสมาธิและการฝึกควบคุมจิต
4. การจัดสภาพการฝึกซ้อมให้คล้ายคลึงกับสภาพการแข่งขันจริงให้มากที่สุด
5. ผู้ฝึกสอนต้องมีความเข้าใจความแตกต่างของนักกีฬาแต่ละคนเป็นสำคัญ

6. ผู้ฝึกซ้อมควรจัดหาทางช่วยเหลือให้นักกีฬาที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง และมีโมททัศน์ที่ถูกต้อง โดยการจัดสภาพการณ์ให้นักกีฬามีประสบการณ์ในความสำเร็จหรือ ประสบการณ์ที่ดีในการฝึกซ้อม และการให้แรงเสริม

7. การใช้ความเชื่อมั่นบางอย่างให้เป็นประโยชน์ต่อการฝึกซ้อมเช่น ความเชื่อว่าจะได้สูดออกซิเจนก่อนการฝึกซ้อม จะทำให้มีความรู้สึกว่ามีกำลังวังชาขึ้น

8. ควรเปลี่ยนบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมทำให้เป็นประโยชน์ต่อการฝึกซ้อม

9. ผู้ฝึกสอนควรมีรูปแบบการเป็นผู้นำที่เป็นประโยชน์ต่อการฝึกซ้อมเช่น ผู้นำแบบประชาธิปไตย และผู้นำแบบอัตตาริปไตย

10. โปรแกรมการฝึกซ้อมและวิธีการฝึกซ้อมควรจะเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อนักกีฬาโดยที่โปรแกรมการฝึกซ้อม และวิธีการฝึกซ้อมที่นักกีฬาเห็นว่าสามารถที่จะเป็นไปได้ และปฏิบัติได้

11. การใช้แรงจูงใจที่เกิดจากการเห็นคุณค่าของการเล่นกีฬาเป็นสิ่งที่ดี และเป็นที่ยิ่งปรารถนา เช่น ความรู้สึกภาคภูมิใจในการเล่นกีฬาและเป็นนักกีฬา หรือการเห็นคุณค่า และประโยชน์ของกีฬา

12. ผู้ฝึกสอนควรมีความเข้าใจในความสัมพันธ์กันระหว่างผู้ฝึกสอนและผู้ดู และความสามารถที่นักกีฬาสามารถทำได้ โดยการมีผู้ที่ฝึกซ้อมจะทำให้นักกีฬาได้ใช้ความพยายามมากกว่าการฝึกซ้อมคนเดียว

13. การสร้างความกังวลใจ และการลดความตึงเครียดในตัวนักกีฬา

14. สุขภาพจิตของนักกีฬา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฐมพยาบาลทางจิตและอารมณ์ของนักกีฬาหลังการแข่งขัน

แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา

การสร้างแรงจูงใจหรือการสร้างความพึงพอใจให้เกิดขึ้นกับนักกีฬาขณะทำการฝึกซ้อมนั้น ย่อมเป็นเหตุที่สำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขัน ด้วยเหตุผลเช่นเดียวกันนี้เอง ผู้ฝึกสอนกีฬาหรือโค้ชทั้งหลายมักให้นักกีฬาที่ตนเองฝึกซ้อมนั้นได้มีส่วนร่วมกับการทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ได้มีส่วนร่วมในการทดลองความสามารถของตนเอง ได้มีส่วนร่วมในความสนุกสนานทั้งภายในและภายนอกค่ายฝึกซ้อม ตลอดจนมีโอกาสได้เข้าร่วมในการวางแผนการฝึกซ้อมและแข่งขันบ้างเป็นครั้งคราว เป็นต้น

ชาอูซัย โพรคัลลิ่ง (2532: 51-53) กล่าวถึงนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อม และแข่งขันนั้น ย่อมมีเหตุผลซึ่งเกิดจากการสร้างแรงจูงใจที่แตกต่างกับความพอใจที่ทำให้เขาประสบความสำเร็จที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใต้จิตสำนึกคือ

1. ความรู้สึกเกิดความภาคภูมิใจ (Personal Pride) ความภาคภูมิใจเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ซ่อนเร้นอยู่ในตัวนักกีฬาทุกคน เมื่อนักกีฬาเกิดความรู้สึกเช่นนี้ก็มักจะขยันซ้อมเพื่อที่จะให้มีขีดความสามารถสูงสุด เพื่อความสำเร็จในการแข่งขัน
2. ความรู้สึกเพื่อฝัน (Self Image) มนุษย์เราเกิดมาไม่ว่าจะเป็นบุคคลทั่วไป หรือเป็นนักกีฬาก็ตาม ย่อมจะมีความเพื่อฝัน ความอยาก ด้วยกันทั้งนั้น หากจะแยกความอยากหรือความรู้สึกเพื่อฝันที่เกี่ยวกับนักกีฬาแล้ว สามารถแยกความรู้สึกออกไปได้เป็น 2 ทางด้วยกัน คือ ความรู้สึกอยาก ที่เกิดขึ้นกับตัวเอง และความรู้สึกที่มีต่อบุคคลอื่น
3. ความรู้สึกที่ว่าตนถูกเหยียดหยามหรือผูกพยาบาท (The Sense of Humiliation and Revenge) หากนักกีฬาคนใดคนหนึ่งเกิดความพ่ายแพ้หรือล้มเหลวจากการแข่งขัน นักกีฬาคนนั้นจะมีความรู้สึกว่าเขาได้สูญเสียเกียรติยศที่มีอยู่ไป ความรู้สึกนั้นจะเป็นแรงกระตุ้นอย่างหนึ่งให้เขาอยากแก้ตัวหรือแก้แค้นหากมีโอกาสจริง จากการถูกลบหลู่จึงเกิดแรงกระตุ้นให้มีจิตใจผูกพยาบาทเดือนเขาอยู่เสมอ ให้เขาฝึกซ้อมหนักขึ้นอยู่ตลอดเวลาเพื่อจะเรียกชื่อเสียงและเกียรติยศที่สูญเสียไปนั้นกลับคืนมา ลักษณะเช่นนี้เป็นแรงจูงใจที่เป็นพลังที่ซ่อนเร้นอยู่อีกอย่างหนึ่ง
4. ความต้องการที่จะยกระดับตนเอง (Level of Aspiration) แรงจูงใจที่เกิดขึ้นกับนักกีฬามีมากมายหลายอย่าง เป็นต้นว่านักกีฬาบางคนอาจมีความต้องการที่จะยกระดับตนเองให้สูงขึ้นในทุกๆด้าน เช่น ระดับการเล่นของตนเอง ระดับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ระดับของหน้าที่การงานและอื่นๆ ด้วยเหตุที่มีแรงจูงใจเป็นพลังที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในตัวแล้ว จึงเป็นแรงขับที่ดีอย่างหนึ่งที่ทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน
5. ความเชื่อมั่นในตนเองและการได้ค้นพบสิ่งใหม่ด้วยตนเอง (Confidence and Self Discovery) ลักษณะของความเชื่อมั่นในตนเอง และการได้ค้นพบสิ่งใหม่ด้วยตนเองเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นผลส่งให้นักกีฬาเหล่านั้นประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขัน นักกีฬาจะฝึกซ้อมอย่างหนักเพื่อให้ความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจ ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้นที่สุดขณะฝึกซ้อมก็จะค้นพบสิ่งใหม่เกิดขึ้นกับตนเองอย่างไม่คาดฝัน ยิ่งทำให้เพิ่มความภาคภูมิใจและเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น แรงจูงใจนี้ก็จะเป็แรงขับที่ทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันด้วย
6. ความปรารถนาที่จะเอาชนะ (The Desire to Win) นักกีฬาระดับแชมป์เปี่ยนจะมีพลังที่ซ่อนเร้นอย่างหนึ่งกระตุ้นให้รู้สึกสำนึกอยู่ตลอดเวลา ให้เขาต้องฝึกหนักนั้นคือความปรารถนาที่อยากจะได้รับชัยชนะในการแข่งขันนั้นๆ เพราะชัยชนะเหล่านั้นคือเครื่องชี้ให้เห็นว่าเขาคือผู้ยิ่งใหญ่ในสนามแข่งขัน และอาจมีผลตอบแทนอื่นๆ ติดตามมา เช่น รางวัล ตำแหน่งหน้าที่การงาน ระดับความเป็นอยู่ และสภาพทางสังคมที่แวดล้อม แรงจูงใจชนิดนี้ก็มีส่วนอย่างมากที่ช่วยผลักดันให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขันได้เช่นกัน

พีชิต เมืองนาโพธิ์ (2534: 76 - 77) ได้กล่าวถึงวิธีการสร้างแรงจูงใจเพื่อให้เกิดความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาไว้ว่า

1. ให้นักกีฬาได้รับประสบการณ์แห่งการประสบความสำเร็จทั่วถึงกันในการกีฬา การจัดสภาพแวดล้อมในการกีฬาคควรจัดให้นักกีฬาประสบความสำเร็จซึ่งทำให้เพิ่มแรงจูงใจในการเล่นกีฬามากยิ่งขึ้น เช่น การลดความสูงของแป้นบาสเกตบอลให้เด็กเล็ก
  2. ให้นักกีฬามีโอกาสรับผิชอบในการตั้งกฎเกณฑ์ในการตัดสินใจทำให้นักกีฬามีโอกาสควบคุมความประพฤติของตนเอง และเกิดความรู้สึกสำเร็จ
  3. ให้คำชมเชยทั้งคำพูด และท่าทาง และควรใช้บ่อย ๆ ให้นักกีฬาได้รับรู้ถึงการมีส่วนช่วยเหลือกัน เน้นบทบาทสำคัญของแต่ละคนที่มีความสำเร็จของทีมทำให้นักกีฬามีความรู้สึกว่าตัวเองมีค่า
  4. การตั้งจุดมุ่งหมายต้องเป็นจุดมุ่งหมายที่เป็นจริง และสามารถทำได้ด้วยความพยายามมีการประเมินและการปรับปรุงว่านักกีฬาได้บรรลุจุดมุ่งหมายแค่ไหน
  5. มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการฝึก ทำให้ไม่เกิดความเบื่อหน่าย ในการฝึกซ้อมสร้างบรรยากาศให้เกิดความสนุกสนาน ทำให้นักกีฬาค้นพบสิ่งใหม่ ๆ
  6. การทำให้เกิดความสนุกสนาน เกิดความสมดุลระหว่างความสามารถของนักกีฬา กับความยากง่ายในการฝึก ทำลายความสามารถ เกิดอยากลองเล่น ซ้อม และอยากแข่งขัน
- จากงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นพอจะสรุปได้ว่า แรงจูงใจที่เกิดขึ้นเกิดจากแรงขับทั้งจากภายใน และภายนอกตนเอง ซึ่งมีผลต่อสภาพจิตใจขณะได้รับแรงจูงใจในการกระตุ้น ซึ่งส่งผลให้แสดงพฤติกรรมออกมาไม่ว่าจะเป็นการยอมรับหรือต่อต้าน ไม่ว่างจะเป็นนายจ้าง ลูกจ้าง ผู้ฝึกสอน หรือนักกีฬา ย่อมมีความต้องการ หากเป็นลูกจ้างความพึงพอใจคือความต้องการความมั่นคงในการทำงาน ความสบายใจในการทำงาน หากเป็นนักกีฬาก็มีความต้องการเอาชนะคู่แข่ง โดยสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นก็ด้วยแรงจูงใจที่ได้รับ เช่น คนทำงานหากทำงานก็จะได้รับการยกย่อง ได้รับ คำชม ได้รับการเลื่อนตำแหน่ง สำหรับนักกีฬาที่ประสบผลสำเร็จในการแข่งขันก็จะได้รับการเชิดชู ได้รับการยอมรับ ได้รับการยกย่อง และสิ่งทีตามมาก็มากมาย ซึ่งสิ่งเหล่านี้เกิดจากแรงจูงใจ หรือการกระตุ้นทำให้เกิดความสำเร็จในการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ

ประวัติความเป็นมา การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ

การแข่งขันกีฬาแห่งชาติได้วิวัฒนาการมาจากกีฬาเขต ซึ่งมีประวัติความเป็นมาตั้งแต่ มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าให้ตราพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย ขึ้น เมื่อวันที่ 12 กันยายน 2507 โดยการแข่งขันกีฬาเขตได้ริเริ่มขึ้นพร้อม ๆ กับการก่อตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยเพื่อกระจายการกีฬาออกไปให้ทั่วราชอาณาจักรด้วยการจัดการแข่งขันระหว่างจังหวัดภายในภาคต่าง ๆ ของประเทศขึ้นพร้อมกัน โดยประเทศไทยได้รับเกียรติให้เป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 5 เมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2509 ซึ่งโดยปกติ

จะต้องใช้เวลาเตรียมการประมาณ 3 - 4 ปี และองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยต้องรับภาระในด้านธุรการของงาน ครั้งนี้ จึงทำให้โครงการจัดการแข่งขันกีฬาเขตต้องเลื่อนไปโดยไม่มีกำหนด จนกระทั่งเสร็จสิ้นการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 5 จึงเริ่มดำเนินการใหม่ในอันที่จะรวบรวมนักกีฬาทั่วประเทศ รวมทั้งการขยายการส่งเสริมกีฬาออกไปให้ทั่วถึงด้วยวิธีการจัดการแข่งขันในระดับจังหวัด และระดับภาคได้ทวีมากขึ้น เมื่อเสร็จการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 5 อันเป็นระยะที่ประชาชนให้ความสนใจการกีฬากว้างขวางอยู่แล้ว คณะกรรมการองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย จึงได้ยกโครงการนี้ขึ้นมาพิจารณาใหม่อย่างจริงจัง และในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2510 ได้มีมติยืนยันที่จะจัดการแข่งขันกีฬาภาคขึ้นเป็นงานประจำปีกำหนดวันที่ 9 ธันวาคม อันถือได้ว่าเป็นวันที่มีความสำคัญในประวัติศาสตร์การกีฬาของไทย โดยเป็นวันที่เปิดการแข่งขันเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 5 เห็นว่าเพื่อเป็นการประหยัดและเริ่มต้นควรจัดการแข่งขันที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย เช่น ฟุตบอล บาสเกตบอลแบดมินตัน และลอนเทนนิส และมีการวางแผนในรายละเอียดรวมทั้งงบประมาณค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ให้พร้อมที่จะปฏิบัติการได้ในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2510 ตามแผนการขั้นแรกนี้ องค์การฯ ได้จัดกลุ่มจังหวัดใกล้เคียงขึ้นในภาคสมมุติ 5 ภาค คือ ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก และภาคใต้ โดยขอให้จังหวัดต่าง ๆ ที่อยู่ในภาคนั้น ๆ เป็นตัวแทนจังหวัดอื่น ๆ จัดการแข่งขันกีฬาระหว่างจังหวัดภายในภาค เพื่อให้ได้นักกีฬาผู้แทนของภาคนี้ขึ้นไว้ องค์การจะเป็นฝ่ายนำนักกีฬาของภาคไปแข่งขันชิงชนะเลิศที่กรุงเทพฯ ต่อไป (ศิริพร ทองเรือง. 2551. ออนไลน์)

การแข่งขันกีฬาแห่งชาติเริ่มการแข่งขันครั้งแรกที่กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 1 - 5 พฤศจิกายน พ.ศ. 2510 โดยใช้ชื่อการแข่งขันว่า "การแข่งขันกีฬาเขตแห่งประเทศไทย" โดยแบ่งการแข่งขันออกเป็น 5 เขต แบ่งตามภูมิภาค และตามความสะดวกของสมาคม ในการแข่งขันครั้งนี้ มีนักกีฬาและเจ้าหน้าที่จากเขตต่าง ๆ เข้าร่วมการแข่งขันประมาณ 716 คน และได้ทำการแข่งขันเรื่อยมา จนมาถึงการแข่งขันครั้งที่ 6 ที่จังหวัดราชบุรี พ.ศ. 2515 ได้มีการแบ่งเขตการแข่งขันเป็น 10 เขต โดยถือการแบ่งเขตของกระทรวงมหาดไทย มีนักกีฬาและเจ้าหน้าที่จากเขตต่าง ๆ เข้าร่วมการแข่งขันทั้งสิ้น 2,167 คน ผลการแข่งขันครั้งนี้มีนักกีฬาสมาคมทำสถิติได้ดีกว่าสถิติประเทศไทย และกีฬาแหลมทองหลายรายการ จึงให้แต่ละเขตหมุนเวียนกันเป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขัน

ในการแข่งขันกีฬาเขตแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 17 จัดขึ้นที่จังหวัดพิษณุโลก ระหว่างวันที่ 22 - 28 มกราคม 2527 มีการแข่งขันกีฬา 15 ชนิด คือ กรีฑา แบดมินตัน บาสเกตบอล มวยสากล จักรยาน ฟุตบอล ลอนเทนนิส ยูโด เซปักตะกร้อ ยิงปืน ยกน้ำหนัก วอลเลย์บอล เทเบิลเทนนิส วาเลย์บอล และโบว์ลิ่ง นักกีฬาและเจ้าหน้าที่จากเขต ต่าง ๆ เข้าร่วมการแข่งขันครั้งนี้รวมทั้งสิ้น 2,709 คน ในการแข่งขันครั้งนี้ คณะกรรมการองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย ได้เปลี่ยนชื่อการแข่งขันเสียใหม่จาก "การแข่งขันกีฬาเขตแห่งประเทศไทย" เป็น "การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ" โดยนับจำนวนครั้งต่อเนื่องจากชื่อเดิมเป็น "ครั้งที่ 17" นอกจากนี้ยังอนุญาตให้นักกีฬาทีมชาติเข้าร่วมการแข่งขันได้เกือบทุกประเภทกีฬาภายใต้เงื่อนไขจำกัดบางประการ ดังปรากฏในระเบียบการ

แข่งขันประจำปีซึ่งทำให้การแข่งขันน่าดูยิ่งขึ้น และเป็นการเปิดโอกาสให้นักกีฬาส่วนภูมิภาค มีโอกาสประลองฝีมือกับนักกีฬาทีมชาติ เป็นการเสริมสร้างความอึดเหนี่ยวจากประสบการณ์แก่นักกีฬาหน้าใหม่มากยิ่งขึ้น และในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 จัดขึ้นที่จังหวัดระยอง ระหว่างวันที่ 23 - 31 กรกฎาคม พ.ศ. 2541 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบในการประชุมเมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2542 ให้การกีฬาแห่งประเทศไทย รับเป็นเจ้าภาพจัดกีฬาแห่งชาติ (รูปแบบใหม่) ซึ่งกำหนดจัด 2 ปี/ครั้ง และเปลี่ยนจากการแข่งขันในนาม เขต ทั้ง 10 เขต เป็นจังหวัดทั้ง 76 จังหวัด ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 35 จังหวัดสุพรรณบุรี ระหว่างวันที่ 9 - 19 กันยายน พ.ศ. 2549 ได้มีมติคณะรัฐมนตรีเปลี่ยนแปลงการแข่งขันจาก 2 ปี/ครั้ง เป็นปีละครั้ง เพื่อความต่อเนื่องในการพัฒนาของวงการกีฬา โดยรูปแบบการแข่งขันยังเป็นเช่นเดิม (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. 2551: ออนไลน์)

ประวัติความเป็นมากีฬาเรือพาย

มีหลักฐานพบว่ากีฬาเรือพายมีการแข่งขันมาตั้งแต่ก่อนประวัติศาสตร์ หลายพันปีมาแล้ว ซึ่งสมัยก่อนเรือถูกสร้างขึ้นเพื่อการเดินทาง การค้าขาย การสงคราม และการล่าสัตว์ ซึ่งเรือที่เกิดขึ้นก่อนประวัติศาสตร์นี้ มีรูปลักษณะแตกต่างกันตามสภาพแวดล้อมถิ่นที่อยู่ อีกทั้งวัสดุที่ใช้ในการสร้างเรือก็มีความแตกต่างกันตามภูมิประเทศ เช่น ชาวอินเดียนแดงในทวีปอเมริกาเหนือสร้างเรือจากหนังวัว ชาวอียิปต์สร้างจากเปลือกไม้ ส่วนชาวโพลินีเซียนใช้ท่อนซุง เรียกว่าเรือแคนู (CANOE) และชาวเอสกีโมในประเทศกรีนแลนด์สร้างเรือขึ้นมาจากหนังสัตว์เรียกว่า เรือคยัค (KAYAK) ถูกค้นพบโดยนักสำรวจชื่อ เบอร์พ (Burrough) ในปี ค.ศ. 1556 มีลักษณะคล้ายเรือแคนูแต่มีฝาปิด จึงเรียกเรือทั้งสองว่า เรือแคนู ในเวลาต่อมาเรือแคนูได้รับความนิยมอย่างมากสำหรับนักท่องเที่ยวที่ชอบการผจญภัย และได้บรรจุในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ เมื่อปี ค.ศ. 1940 และ ในปี ค.ศ. 1815 ประเทศอังกฤษมีการแข่งขันเรือ ระหว่างมหาวิทยาลัยออกซฟอร์ด กับมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ โดยจัดการแข่งเป็นทีม ๆ ละ 8 คน เรือที่ใช้แข่งเป็นเรือกรรเชียงที่มีขนาดยาว 45 ฟุต กว้าง 4 ฟุตครึ่ง กรรเชียงแต่ละอันยาว 14 ฟุต เรือที่ใช้ในแข่งขันลำแรก ยังถูกเก็บไว้ให้คนชมที่พิพิธภัณฑน์ ในกรุงลอนดอนจนทุกวันนี้ และได้มีจัดการแข่งขันระหว่างมหาวิทยาลัยทั้งสองอีกครั้ง ในวันที่ 10 มิถุนายน ค.ศ. 1829 และได้กำหนดเป็นประเพณีการแข่งขันประจำปี สืบต่อมาจนกระทั่งทุกวันนี้ เรือกรรเชียงได้บรรจุเข้าแข่งขันในกีฬาโอลิมปิกเกมส์ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1900 และได้ทำการแข่งขันเลยมาจนถึงปัจจุบัน (สมาคมเรือพายแห่งประเทศไทย. 2551: ออนไลน์)

กีฬาเรือ เป็นกีฬาที่อยู่คู่กับคนไทยมานานตั้งแต่สมัยโบราณ ซึ่งถือว่าเป็นมรดกทางวัฒนธรรมแห่งสายน้ำเป็นกีฬาชาวบ้านอันสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตอันดีงาม ความผูกพันระหว่างสายน้ำกับชีวิต เรือกับวิถีชีวิตบนพื้นฐานของความศรัทธาเลื่อมใสในคำสอนทางพระพุทธศาสนา

นำมาซึ่งความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน โดยการอยู่ร่วมกันคือ บ้าน วัด และโรงเรียน ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานของชุมชนชนบทไทย และเป็นหัวใจสำคัญของชาติ

การวิวัฒนาการกีฬาเรือพาย เริ่มมาจากวิถีชีวิตจนมาสู่ประเพณี คือเรือยาวประเพณี และวิวัฒนาการไปสู่ระบบการแข่งขันนานาชาติในปี พ.ศ. 2531 นับว่าเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่สำคัญจนเป็นที่นิยมแพร่หลาย กระทั่งพัฒนาไปสู่การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ วิวัฒนาการการแข่งขันเรือในประเทศมีลำดับยุคดังนี้

ยุคที่หนึ่ง ยุคอดีต แต่ละบ้าน แต่ละวัด ในทุกลุ่มน้ำสยามประเทศนิยมหาไม้ตะเคียนนำมาขุดเป็นเรือยาวร่วมการแข่งขันอันแสดงออกถึงความพร้อมเพียงแห่งหมู่คณะ เพื่อสร้างชื่อเสียงเกียรติคุณมาสู่บ้าน สู้วัดของตนเอง

ยุคที่สอง ยุคทำสาว ถือเป็นคำที่ฮิตในวงการเรือยาวทั่วประเทศไทย เนื่องจากรัฐมีนโยบายปิดป่าเพื่อคืนความสมดุลให้ธรรมชาติ จึงเริ่มนำเรือเก่าแก่มากมายซ่อมแซม ปรับปรุง ตกแต่งแก้ไขใหม่ เรียกว่าการทำสาวใหม่ให้มีรูปร่างที่ทันสมัยขึ้น และทำให้ประสพชัยชนะจนเป็นที่นิยมแพร่หลาย

ยุคที่สาม ยุคเรือลาว เนื่องจากอิทธิพลแห่งโลกยุคโลกาภิวัตน์การแข่งขันเรือได้รับความนิยมและสนใจจากสื่อมวลชนที่เห็นความสำคัญของกีฬาชาวบ้าน มรดกวัฒนธรรมแห่งสายน้ำสยามประเทศ ก่อให้เกิดการถ่ายทอดสดการแข่งขันสนามต่าง ๆ จึงมีภาคเอกชน และหน่วยงานของรัฐตระหนักถึงความสำคัญส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขัน และสร้างไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามแห่งสายน้ำนี้ไว้ จึงมีการแสวงหาเรือโบราณจากประเทศเพื่อนบ้าน เข้ามาทำการตกแต่งแก้ไขทำสาวใหม่ด้วยฝีมือของชาวไทยเพราะราคาถูกกว่าเรือไทยเป็นยิ่งนัก นั่นคือเรือจากประเทศลาว

ยุคที่สี่ ก้าวสู่นานาชาติ และกีฬาแห่งชาติ ปัจจุบันกีฬาเรือยาวประเพณีเป็นกีฬาทางน้ำบนพื้นฐานทางวัฒนธรรมที่ได้รับความนิยมแพร่หลายจนก้าวสู่การแข่งขันระดับนานาชาติเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว และกีฬาแห่งสยามประเทศก็ประสบความสำเร็จสร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศในการแข่งขันในน่านน้ำสากลทั่วโลก และได้รับความสำคัญบรรจุเข้าแข่งขันในการแข่งขันกีฬาระดับชาติในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ โดยการพัฒนารูปแบบให้เหมาะสมกับยุคสมัยที่เปลี่ยนไปให้เหมาะสมกับมาตรฐานสากล

ยุคที่ห้า ยุคฝีพายมืออาชีพ สังคมไทยยุคปัจจุบันเงินเป็นวัตถุที่เจริญรุดหน้ากว่าจิตใจตลอดจนภารกิจในการยังชีพในเศรษฐกิจยุคปัจจุบันส่งผลกระทบก่อให้เกิดความสับสนต่อวิถีชีวิตอันดีงามเป็นอย่างยิ่ง แต่เดิมการแข่งขันเรือยาวประเพณีจากวิถีชีวิตอันดีงามเพื่อความสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน แต่บางครั้งด้วยอำนาจของเงินทำให้หลงลืมความสำคัญของประเพณี และวิถีชีวิตอันดีงามของบรรพชน มีการแสวงหาผลประโยชน์ในการจัดการแข่งขันทำให้เกิดฝีพายมืออาชีพรับจ้างพายเรือด้วยค่าตัวที่สูง (สมาคมเรือพายแห่งประเทศไทย. 2551: ออนไลน์)

กีฬาเรือพายบรรจุเข้าแข่งขันเป็นครั้งแรก ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 26 ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี หรือเรียกว่า “ตาปีเกมส์” เป็นการแข่งขันทัวร์นาเมนต์เรือยาว และทำการแข่งขันเรือมาจนถึงการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 27 “ปากน้ำโพเกมส์” จังหวัดนครสวรรค์ ปี พ.ศ. 2538

ได้จัดให้มีการแข่งขันเรือคยัคเป็นกีฬาสาธิต ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 28 “พูนเกมส์” ปี พ.ศ. 2539 ที่จังหวัดตรัง ได้มีการเปลี่ยนชื่อจาก “การแข่งขันเรือยาว “เป็น” การแข่งขันเรือพาย” โดยเพิ่มการแข่งขันเรือเข้าไปอีก 3 ชนิด คือ เรือคยัค เรือแคนู และเรือกรรเชียง ปัจจุบันการแข่งขันกีฬาเรือพายในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ มีการแข่งขันทั้งหมด 4 ชนิดกีฬา คือ เรือยาว 12 ฝีพาย, เรือยาว 5 ฝีพาย, เรือคยัค/แคนู, เรือกรรเชียง

รายชื่อจังหวัดที่เป็นเจ้าภาพในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 1 – 37 (การกีฬาแห่งประเทศไทย)

ครั้งที่ 1	ระหว่างวันที่ 1 – 5 พฤศจิกายน 2510	พระนคร (กรุงเทพมหานคร)
ครั้งที่ 2	ระหว่างวันที่ 3 – 9 ธันวาคม 2511	จังหวัดเชียงใหม่
ครั้งที่ 3	ระหว่างวันที่ 24 – 30 สิงหาคม 2512	จังหวัดสงขลา
ครั้งที่ 4	ระหว่างวันที่ 1-7 พฤศจิกายน 2513	จังหวัดนครราชสีมา
ครั้งที่ 5	ระหว่างวันที่ 2 – 9 ธันวาคม 2514	จังหวัดนครสวรรค์
ครั้งที่ 6	ระหว่างวันที่ 2 – 8 ธันวาคม 2515	จังหวัดราชบุรี
ครั้งที่ 7	ระหว่างวันที่ 23 – 29 สิงหาคม 2516	จังหวัดนครศรีธรรมราช
ครั้งที่ 8	ระหว่างวันที่ 3 – 8 สิงหาคม 2517	จังหวัดชลบุรี
ครั้งที่ 9	ระหว่างวันที่ 28 พฤศจิกายน – 4 ธันวาคม 2518	จังหวัดลพบุรี
ครั้งที่ 10	ระหว่างวันที่ 4 – 10 ธันวาคม 2519	จังหวัดอุดรธานี
ครั้งที่ 11	ระหว่างวันที่ 11 – 17 ธันวาคม 2520	กรุงเทพมหานคร
ครั้งที่ 12	ระหว่างวันที่ 14 – 30 มกราคม 2522	จังหวัดอุบลราชธานี
ครั้งที่ 13	ระหว่างวันที่ 23 – 29 ธันวาคม 2522	จังหวัดลำปาง
ครั้งที่ 14	ระหว่างวันที่ 22 – 28 มีนาคม 2524	จังหวัดปัตตานี
ครั้งที่ 15	ระหว่างวันที่ 22 – 28 พฤศจิกายน 2524	จังหวัดอุดรธานี
ครั้งที่ 16	ระหว่างวันที่ 19 – 25 มีนาคม 2525	จังหวัดภูเก็ต
ครั้งที่ 17	ระหว่างวันที่ 22 – 28 มกราคม 2527	จังหวัดพิษณุโลก
ครั้งที่ 18	ระหว่างวันที่ 20 – 26 มกราคม 2528	จังหวัดเชียงใหม่
ครั้งที่ 19	ระหว่างวันที่ 14 – 20 กุมภาพันธ์ 2529	จังหวัดจันทบุรี
ครั้งที่ 20	ระหว่างวันที่ 23 – 29 มกราคม 2530	จังหวัดร้อยเอ็ด
ครั้งที่ 21	ระหว่างวันที่ 18 – 24 ธันวาคม 2532	จังหวัดลพบุรี
ครั้งที่ 22	ระหว่างวันที่ 22 – 28 มีนาคม 2532	จังหวัดสงขลา
ครั้งที่ 23	ระหว่างวันที่ 4 – 10 มีนาคม 2533	จังหวัดเชียงใหม่
ครั้งที่ 24	ระหว่างวันที่ 17 – 23 มีนาคม 2534	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ครั้งที่ 25	ระหว่างวันที่ 12 – 18 กรกฎาคม 2535	จังหวัดขอนแก่น
ครั้งที่ 26	ระหว่างวันที่ 24 – 31 กรกฎาคม 2536	จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ครั้งที่ 27	ระหว่างวันที่ 19 – 26 พฤศจิกายน 2537	จังหวัดสุพรรณบุรี
ครั้งที่ 28	ระหว่างวันที่ 16 – 23 มิถุนายน 2539	จังหวัดเชียงใหม่

ครั้งที่ 29	ระหว่างวันที่ 19 – 26 ธันวาคม 2539	จังหวัดตรัง
ครั้งที่ 30	ระหว่างวันที่ 8 – 15 ธันวาคม 2540	จังหวัดศรีสะเกษ
ครั้งที่ 31	ระหว่างวันที่ 24 – 31 กรกฎาคม 2541	จังหวัดระยอง
ครั้งที่ 32	ระหว่างวันที่ 9 – 20 ธันวาคม 2543	กรุงเทพมหานคร
ครั้งที่ 33	ระหว่างวันที่ 13 – 24 ธันวาคม 2545	จังหวัดเชียงใหม่
ครั้งที่ 34	ระหว่างวันที่ 18 – 28 ธันวาคม 2547	จังหวัดราชบุรี
ครั้งที่ 35	ระหว่างวันที่ 9 – 19 กันยายน 2549	จังหวัดสุพรรณบุรี
ครั้งที่ 36	ระหว่างวันที่ 15 – 25 กันยายน 2550	จังหวัดนครศรีธรรมราช
ครั้งที่ 37	ระหว่างวันที่ 14 – 24 ธันวาคม 2551	จังหวัดพิษณุโลก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

วิลลิส (Willis. 1982: 10 อ้างอิงจากอารี พันธุ์ณี. 2534) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการแข่งขันกับระดับของการแข่งขัน โดยให้นักกีฬาประเมินตัวเองและผู้ฝึกสอนประเมินนักกีฬาในการแข่งขัน จุดมุ่งหมายของการศึกษาคั้งนี้ เป็นการตรวจสอบถึงพลังของการกลัวความล้มเหลว และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาชาย 33 คน เป็นนักกีฬาหญิง 10 คน เป็นนักกีฬาวอลเลย์บอล บาสเกตบอล กรีฑาลู่และลานนักวิ่งทางไกล นักกีฬาทั้งหมดเป็นนักกีฬาระดับมหาวิทยาลัย นักกีฬาตอบแบบสอบถามตามความคิดเห็นซึ่งเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของการแข่งขันกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬา ซึ่งออกแบบสอบถามเฉพาะกีฬา มีน้ำหนักคะแนน 3 ระดับ ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่า การประเมินของผู้ฝึกสอนได้ให้ทักษะของนักกีฬามีความสัมพันธ์มากที่สุด กับระดับของการแข่งขันและระดับของแรงจูงใจ การประเมินตัวเองของนักกีฬา ในการเข้าร่วมการแข่งขันและพลังแรงจูงใจ คะแนนจึงเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญต่อการคาดเดา และพลังแรงจูงใจของนักกีฬาหญิง มีความสัมพันธ์กับผู้ฝึกสอน ทักษะและความรู้ความเข้าใจที่พบเสมอ ๆ คือ ความกลัว

เฟรดเดอริก (Frederick. 1991: 1689) ได้ศึกษาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการเข้าร่วม ระดับของการเข้าร่วม และสภาพจิตใจที่แสดงออกมาในขอบเขตของกิจกรรมทางกายลักษณะสภาพจิตใจที่แสดงออกมา เช่น การยกย่องตนเอง ความหดหู่ ความกังวล สภาพความเป็นจริงของตนเอง และความมีชีวิตชีวา โดยยึดตามแนวทฤษฎีแรงจูงใจของ เดซี และ ไรอัน (Deci and Ryan. 1985) ได้เสนอความสำคัญของการศึกษา 2 สิ่ง สิ่งแรกเป็นการกระทำที่เชื่อมแรงจูงใจในการเข้าร่วมกับสภาพจิตใจที่แสดงออกมา สิ่งที่สองคือ การวัดผลวิธีใหม่ 2 วิธีที่สร้างขึ้น ตัวแปรในการศึกษาคั้งนี้ คือ มีเหตุจูงใจในการเข้าร่วมและการวัดความมีชีวิตชีวา กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้ใหญ่ 376 คน กลุ่มนักเรียน 150 คน ผลของการศึกษาพบว่าเหตุจูงใจในการเข้าร่วมเป็นปัจจัย 3 ส่วนย่อย คือ แรงจูงใจภายใน ความสามารถ และความสัมพันธ์

ของร่างกาย มีการตั้งสมมุติฐานเพื่อทดสอบนัยสำคัญของความสัมพันธ์ที่ค้นพบ ระหว่างตัวแปรย่อยของเหตุแรงจูงใจในการเข้าร่วม ได้ถูกค้นพบถึงความแตกต่างโดยเพศของผู้เข้าร่วม ผู้หญิงมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าผู้ชาย ในเรื่องแรงจูงใจที่สัมพันธ์กับร่างกาย และผู้ชายมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าผู้หญิง ในแรงจูงใจด้านความสามารถ แรงจูงใจในการเข้าร่วมเป็นตัวแปรโดยกิจกรรมกลุ่ม ซึ่งมี 3 กลุ่ม คือ กลุ่มกีฬาบุคคล กลุ่มสุขภาพและสมรรถภาพ และกลุ่มกีฬาประเภททีม กลุ่มสุขภาพมีคะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจที่สัมพันธ์กับร่างกาย สูงกว่ากิจกรรมกลุ่มอื่น ๆ การศึกษาทางด้านสภาพจิตใจความมีชีวิตชีวา พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการยกย่องตนเองและความกังวลใจ การศึกษาเสนอให้เห็นถึงความมีนัยสำคัญ แสดงว่าแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย มีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบทางด้านจิตใจอย่างมีนัยสำคัญ

เออลี (Early. 1987: 93) ได้ศึกษาการปรับตัวและศึกษาความแตกต่างของแรงจูงใจในการเข้าร่วมเล่นกีฬาประเภททีมและประเภทบุคคล เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบวัดลักษณะการปรับตัวพื้นฐานที่สัมพันธ์กับการปรับความประพฤติ และแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเข้าแข่งขัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาบาสเกตบอล นักกรีฑาประเภทลู่ นักกีฬากอล์ฟ นักกีฬาเทนนิส ผู้ไม่เป็นนักกีฬา และผู้ที่เป็นนักกีฬาครั้งเดียว ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจแตกต่างกัน ในด้านกลัวความล้มเหลว สมรรถภาพร่างกาย การแจ้งให้ทราบและการควบคุมระหว่างนักกีฬาประเภททีมและนักกีฬาประเภทบุคคล แต่การปรับตัวไม่ต่างกัน ความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวขั้นพื้นฐานกับแรงจูงใจในการแข่งขัน ชี้ให้เห็นว่าในกีฬาประเภทบุคคลที่มีความสามารถสูงและต่ำ มีความแตกต่างกัน ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาลักษณะของบุคคลให้ดีขึ้นนั้น จะมีความเกี่ยวข้องกับการรักษาแรงจูงใจของนักกีฬาแต่ละบุคคลว่ามีความสัมพันธ์อย่างมากกับบุคคลและการแก้ไขทางสังคมและการแข่งขัน ความก้าวร้าว ความขัดแย้ง มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความรู้สึกในทางลบ มีความสัมพันธ์ระหว่างการปรับปรุงตัวทางการกีฬาประเภททีมและนักกีฬาประเภทบุคคล องค์ประกอบของบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถทางการกีฬาและความสนใจทางสังคม ไม่มีสิ่งใดชี้ว่าการจัดแก้ไขขององค์ประกอบส่วนบุคคลให้เหมาะสม มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาและแม้ว่านักกีฬาในกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยจะมีความสำเร็จในการแข่งขันอย่างสูง ก็ยังเห็นคุณค่าของการประสานความร่วมมือ และเป็นเครื่องมือสำคัญของการประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬาและประสบความสำเร็จในการศึกษา

มิทเชลล์ (Mitchell. 1992: 38-42) ได้ศึกษาการรับรู้ที่เกิดจากแรงจูงใจ ภายในสภาพแวดล้อมของการเรียนในวิชาพลศึกษา โดยศึกษาความสัมพันธ์ของจุดมุ่งหมายสัมฤทธิ์กับแรงจูงใจในการเรียน การศึกษามุ่งตรวจพิสูจน์ระดับแรงจูงใจภายนอก จากการจัดสภาพแวดล้อมของการเรียนและความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้กับแรงจูงใจอื่น ๆ เช่น จุดมุ่งหมายสัมฤทธิ์ ความสามารถในการรับรู้ของตนเอง แรงจูงใจเหล่านี้ได้รับการยอมรับว่าเป็นตัวสำคัญที่ทำให้ประสบความสำเร็จ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียน 50 คน ในโรงเรียนระดับกลาง โดยให้นักเรียนตอบแบบสอบถาม จากการวิเคราะห์ กราฟของผลการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาได้พัฒนาขึ้น และ

การศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่ใหญ่ขึ้น คือ นักเรียน 622 คน ผลการศึกษาพบว่า ระดับของแรงจูงใจในการเรียนมีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายสัมฤทธิ์อย่างมีนัยสำคัญ

อมรเรส และฮอร์น (Amorase & Horn: 1995: 20) ได้ทำการทดสอบแรงจูงใจภายในระยะยาวของนักกีฬาวิทยาลัยปีแรก โดยศึกษาประเด็นความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของผู้ฝึกสอนหรือโค้ช (Coach) และสถานภาพการศึกษา ว่าสามารถทำนายความเปลี่ยนแปลงแรงจูงใจภายในของนักกีฬาวิทยาลัยปีแรก ซึ่งแบบสอบถามได้ดำเนินการทั้งก่อนและหลังฤดูกาลแข่งขันกับนักกีฬาจำนวน 76 คน การวิจัยพบว่าลักษณะการโค้ชแบบเผด็จการ พร้อมทั้งมีพฤติกรรมตอบสนองรุนแรงมีผลลบกับสุขอนามัยอย่างมาก ที่ทำให้แรงจูงใจภายในลดลง และสถานภาพทางการศึกษาไม่มีผลต่อแรงจูงใจภายใน

ฮอลล์และเออร์เลส (Hall and Earles. 1995 : 57) ได้ศึกษาเรื่องดัชนีแรงจูงใจที่ชี้ให้เห็นระดับความสนใจและความสำเร็จของการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียน ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้เป็นการขยายผลการค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับดัชนีแรงจูงใจที่ชี้ให้เห็นถึงระดับความสนใจและความสำเร็จในกีฬาการวิจัยครั้งแรกนั้นมีปัจจัยหลักที่ว่านักกีฬาสามารถมีสิทธิเลือกที่จะเข้าร่วม เล่นกีฬาหรือไม่ก็ได้ ดังนั้นจึงเป็นการเหมาะสมที่จะสามารถเข้าใจถึงแรงจูงใจของเด็กต่อกิจกรรม พลศึกษาที่อาจลดน้อยลงได้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน 253 คน มีอายุระหว่าง 11 – 15 ปี ซึ่งลงทะเบียนเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย แบบสอบถามได้ถามถึงตัวกำหนดความสำเร็จในเป้าหมาย สภาพบรรยากาศของห้องเรียนพลศึกษา ความสนใจภายใน และความเชื่อเกี่ยวกับความสำเร็จ ผลการวิเคราะห์พบว่า ช่วงชี้นำและสอนเนื้อหาต่าง ๆ ที่มีเป้าหมายอยู่ที่การฝึกฝนนั้นเป็นวิธีที่ได้รับความสนใจและสนุกสนานที่สุด ทั้งยังกล่าวเสริมความเชื่อว่า ความพยายามจะนำไปสู่ความสำเร็จด้วย จากการศึกษายังพบว่า ช่วงที่นักกีฬาเบื่อหน่ายที่สุด และมีความเชื่อว่าความสามารถและความพยายามจะนำไปสู่ความสำเร็จ นอกจากนี้ยังได้ข้อมูลเพิ่มเติมว่าสภาพห้องเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นแบบให้แสดงออกมากกว่าสภาพห้องเรียนของเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ไวท์ และแซลลี่ (White & Sally. 1996: 4–18) ได้ศึกษาความเกี่ยวข้องของเพศที่มีผลกระทบต่อภารกิจกีฬา และแรงจูงใจที่ส่งผลถึงเจตคติที่เกี่ยวกับงานและตนเองในการเล่นกีฬา ซึ่งใช้แบบสอบถามเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองในการเล่นกีฬา การทดสอบ และอธิบายถึงความแตกต่างเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองในการเล่นกีฬา (TEOSQ) ผลการศึกษาพบว่าเยาวชนที่มีความสามารถสูงในการแข่งขันคือ กลุ่มวิทยาลัยมีเจตคติที่เกี่ยวกับตนเองกับกลุ่มอื่น ๆ และพบว่าเพศชายมีเจตคติเกี่ยวกับตนเองสูงกว่าเพศหญิง และเพศที่มีผลต่อระดับความสามารถในการแข่งขัน ซึ่งปรากฏจากคะแนนเจตคติที่เกี่ยวกับงาน มีความมั่นคงต่อเจตคติซึ่งมีความสัมพันธ์ระหว่างการแสดงออกถึงเจตคติสู่ความสำเร็จและเป็นแรงจูงใจในการเล่นกีฬา

งานวิจัยในประเทศ

พีรเจต ธีวทอง (2537: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาแรงจูงใจของนักกีฬา ที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 21 พ.ศ. 2536 กลุ่มตัวอย่างเป็น นักกีฬา จำนวน 800 คน แยกเป็นนักกีฬาประเภทบุคคล 400 คน นักกีฬาประเภททีม 400 คน และกลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ 256 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบวัดแรงจูงใจภายใน / แรงจูงใจภายนอกของ ไวส์ ที่แปลเป็นภาษาไทยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาประเภทบุคคลและนักกีฬาประเภททีม ที่เข้าร่วมการแข่งขันครั้งนี้ มีแรงจูงใจภายในมากกว่าแรงจูงใจภายนอก
2. แรงจูงใจของนักกีฬาทั้งประเภทบุคคลและประเภททีม ในการแข่งขันครั้งนี้ มีแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน
3. นักกีฬาที่ประสบความสำเร็จทั้งประเภทบุคคลและประเภททีม ในการแข่งขันครั้งนี้มีแรงจูงใจภายในมากกว่าแรงจูงใจภายนอก
4. แรงจูงใจของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จทั้งประเภทบุคคลและประเภททีมในการแข่งขันครั้งนี้ มีแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน

พรเทพ ลีทองอิน (2538: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิชาพลศึกษาของนักเรียนวิทยาลัยพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาวิชาพลศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง ชั้นที่ 1 ปีการศึกษา 2532 ในวิทยาลัยพลศึกษา 17 แห่งรวมทั้งสิ้น 387 คน เครื่องมือที่ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาพลศึกษา มีดังนี้

1. ปัจจัยด้านความรักความถนัดและความสนใจในการเลือกเรียนวิชาพลศึกษามีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ ความสนใจเกี่ยวกับการกีฬา
2. ปัจจัยด้านความคิดเห็นส่วนตัว มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ เป็นวิชาที่แสดงออกด้านความสามารถทางกาย และครูพลศึกษามีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด
3. ปัจจัยด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในอนาคต มีตัวแปรที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ ความรู้ทางด้านพลศึกษา ช่วยให้หางานทางพลศึกษาได้หลายทาง เห็นว่ามีช่องทางเรียนต่อได้หลายสถาบันทั้งยังสามารถหารายได้พิเศษได้อีกด้วย เห็นว่าเป็นอาชีพที่มีประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ และเป็นอาชีพที่มีประโยชน์ต่อตัวเองในชีวิตประจำวัน
4. ปัจจัยด้านความมีเกียรติชื่อเสียง มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ ตัดสินใจเลือกด้วยตนเอง
5. ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องมีตัวแปรที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ ตัดสินใจเลือกด้วยตนเอง

6. ปัจจัยด้านความจำเป็นบางประการ มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ ต้องการเรียนจบเพื่อประกอบอาชีพให้เร็วที่สุด

7. ปัจจัยด้านสุขภาพอนามัย ตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ สุขภาพแข็งแรงเหมาะสมกับการเรียนสาขาพลศึกษา มีความสนุกสนานและพึงพอใจกับการออกกำลังกายและการฝึกพลศึกษา ชอบเรียนวิชานี้ เพราะได้ออกกำลังกายมากกว่าวิชาอื่น และชอบกิจกรรมที่มีการต่อสู้และมีการแข่งขัน

दन्य याहम (2538: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬา ยกน้ำหนักของนักกีฬาหญิง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬา หญิง กลุ่มตัวอย่างเป็นกีฬายกน้ำหนักหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬายกน้ำหนักที่จัดการแข่งขันขึ้นโดยสมาคมกีฬายกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทยและรายการแข่งขันระดับนานาชาติ ที่ประเทศไทยส่งเข้าร่วมแข่งขัน ประจำปี พ.ศ. 2537 เป็นนักกีฬาระดับเยาวชน 70 คน ระดับประชาชน 82 คน และระดับทีมชาติ 9 คน รวมทั้งสิ้น 161 คน ซึ่งได้มาโดยการเจาะจงเลือกเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้ทำการวิจัยสร้างขึ้น และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า

1. นักกีฬายกน้ำหนักหญิงระดับเยาวชนมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 5 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

2. นักกีฬายกน้ำหนักหญิงระดับประชาชนมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 4 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ส่วนแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยมี 2 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านความรักความถนัดและความสนใจ

3. นักกีฬายกน้ำหนักหญิงทีมชาติมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และมีแรงจูงใจเฉลี่ยในระดับน้อย 1 ด้าน คือ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ

สุรีย์ พันธรัักษ์ (2541: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬา จักรยานเสือภูเขา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาจักรยานเสือภูเขา ประชากรเป็นนักกีฬาจักรยานเสือภูเขาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาจักรยานเสือภูเขาที่จัดการแข่งขันขึ้นโดยสถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง จังหวัดราชบุรี โดยความร่วมมือของสมาคมจักรยานเพื่อสุขภาพ และสมาคมจักรยานสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ประจำปี พ.ศ. 2541 ซึ่งเป็นนักกีฬาระดับอายุไม่เกิน 18 ปี 165 คน ระดับอายุทั่วไป 238 คนรวมทั้งสิ้น 403 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้ทำการวิจัยสร้างขึ้น และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาจักรยานเสือภูเขาทั้งหมดมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้านตามลำดับ คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง

2. นักกีฬาจักรยานเสือภูเขาระดับอายุไม่เกิน 18 ปี มีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้าน ตามลำดับคือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ และเกียรติยศชื่อเสียง

3. นักกีฬาจักรยานเสือภูเขาระดับอายุทั่วไปมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้านตามลำดับคือ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง

กฤษฎา จุลชาติ (2543: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเกี่ยวกับเรื่อง แรงจูงใจในการเล่นกีฬา กอล์ฟ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกอล์ฟ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นเยาวชนชาย เยาวชนหญิง ประชาชนชาย และประชาชนหญิง ที่เล่นกอล์ฟ ณ สนามฝึกซ้อมในกรุงเทพมหานคร จำนวน 10 สนาม กลุ่มตัวอย่างละ 100 คน รวมจำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้น และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยวิธีการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. เยาวชนชายที่เล่นกอล์ฟ มีแรงจูงใจในการเล่นกอล์ฟ ระดับปานกลาง 3 ด้านตามลำดับคือ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ มีแรงจูงใจระดับมากที่สุด คือ ด้านสุขภาพอนามัย มีแรงจูงใจในระดับมาก คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

2. เยาวชนหญิงที่เล่นกอล์ฟ มีแรงจูงใจในการเล่นกอล์ฟ ระดับปานกลาง 4 ด้านตามลำดับคือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรักและความถนัดและความสนใจ และด้านเกียรติยศชื่อเสียง และมีแรงจูงใจระดับมากที่สุด คือ ด้านสุขภาพอนามัย

3. ประชาชนชายที่เล่นกอล์ฟ มีแรงจูงใจในการเล่นกอล์ฟ ระดับปานกลาง 5 ด้านตามลำดับคือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และ ด้านรายได้และผลประโยชน์

4. ประชาชนหญิงที่เล่นกอล์ฟ มีแรงจูงใจในการเล่นกอล์ฟ ระดับปานกลางมี 3 ด้าน คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ และมีแรงจูงใจน้อยที่สุด คือ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง

ประเชิญ รอดบ้านเกาะ (2543: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อที่จัดขึ้นโดยสมาคมเซปักตะกร้อไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 110 คน การกีฬาแห่งประเทศไทย จำนวน 50 คน กรมพลศึกษาจำนวน 60 คน และรายการอื่นๆ ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 30 คน รวมทั้งหมด 250 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือแบบสอบถามที่ผู้ทำการวิจัยสร้างขึ้น ผลการวิจัยพบว่านักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเซปักตะกร้อ ดังนี้

1. ด้านสุขภาพและอนามัย ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 65.2 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 24.8 อยู่ในระดับมาก ด้านรายได้และผลประโยชน์ ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 24.8 อยู่ในระดับมากที่สุดและมีค่าร้อยละ 41.2 อยู่ในระดับมาก

2. ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงโดยรวมมีค่าร้อยละ 30.4 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 32.8 อยู่ในระดับมาก

3. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 31.6 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 48.2 อยู่ในระดับมาก

คุณัตว์ พิธพรชัยกุล (2548: 100) ได้ทำการพัฒนาและวิเคราะห์องค์ประกอบของแบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ฉบับภาษาไทย (Participation Motivation Questionnaire: PMQ) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาระดับอุดมศึกษา ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย จำนวน 470 คน เป็นเพศชาย 285 คน และเพศหญิง 185 คน มีอายุระหว่าง 17 ถึง 28 ปี ให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ฉบับภาษาไทยในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 29 ปี พ.ศ. 2545 ซึ่งพัฒนามาจากแบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาของ กิลล์ กรอสส์ และ ฮัดเดิลส์ตัน (Gill, Gross & Huddleston. 1983) การวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นภายในของแบบสอบถามและการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคมีค่าเท่ากับ 0.90 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อมีค่าอยู่ในช่วง 0.23 - 0.58 สำหรับการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาฉบับภาษาไทยสามารถจำแนกได้ 8 องค์ประกอบ ซึ่งประกอบด้วย ด้านใฝ่สัมฤทธิ์/การยอมรับ ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านสมรรถภาพ ด้านกิจกรรมทางสังคม ด้านความตื่นตัว/สนุกสนาน ด้านการแสดงออก ด้านการมีส่วนร่วม และ ด้านการพัฒนาทักษะ ทุกองค์ประกอบสามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 56.78

เพ็ญพรรณ มุลมงคล (2548: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเกี่ยวกับเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2547 โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อทราบและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาเพศชายและเพศหญิง ของโรงเรียนกีฬาที่เปิดสอนกีฬายกน้ำหนัก จำนวน 200 คนเป็นชาย

95 คน และหญิง 105 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้ทำการสร้างขึ้น และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาชายและนักกีฬาหญิง มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ด้าน คือ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ และ ด้านโอกาสที่ได้รับ ความก้าวหน้าในอนาคต ตามลำดับ นอกจากนี้เป็นแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก 5 ด้านตามลำดับ คือด้านเกียรติยศและชื่อเสียง ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้ และผลประโยชน์ และ ด้านสุขภาพอนามัย

2. นักกีฬาชาย มีแรงจูงใจเฉลี่ยในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก อยู่ในระดับมากที่สุด 3 ด้านตามลำดับ คือ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านโอกาสที่ได้รับ ด้านความก้าวหน้าในอนาคต และ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง นอกนั้นเป็นแรงจูงใจ อยู่ในระดับมาก 4 ด้าน คือ ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง ด้านสุขภาพและอนามัย ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านรายได้และผลประโยชน์ ตามลำดับ

3. นักกีฬาหญิง มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากเท่ากันทั้ง 7 ด้าน คือ ด้านโอกาส ที่ได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสุขภาพและอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง และ ด้านรายได้ และผลประโยชน์ ตามลำดับ

4. เมื่อเปรียบเทียบนักกีฬาเพศชายและเพศหญิง พบว่ามีแรงจูงใจในการเลือก เล่นกีฬายกน้ำหนัก เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมพบว่าไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมนึก บุญนา (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬามวยไทยของนักเรียนชาย ช่วงชั้นปีที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ 2547 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 226 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ทางผู้ทำการสร้างขึ้น วิเคราะห์หาค่าความถี่ และค่าร้อยละ นำข้อเสนอแนะมาเขียนเป็นความเรียง

ผลการวิจัยพบว่า

ด้านความรักความถนัดและความสนใจ นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย มีแรงจูงใจ ระดับมาก ร้อยละ 49.63 รองลงมาคือ ระดับมากที่สุด ร้อยละ 18.81 ระดับปานกลาง ร้อยละ 15.71 ระดับน้อย ร้อยละ 8.19 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 7.67

ด้านสุขภาพและอนามัย นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย มีแรงจูงใจระดับมากที่สุด ร้อยละ 38.05 รองลงมา คือ ระดับมาก ร้อยละ 30.71 ระดับปานกลาง ร้อยละ 15.00 ระดับน้อย ร้อยละ 8.19 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 7.70

ด้านรายได้และผลประโยชน์ นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย มีแรงจูงใจระดับมาก ร้อยละ 44.12 รองลงมาคือ ระดับมากที่สุด ร้อยละ 24.02 ระดับปานกลาง ร้อยละ 12.77 ระดับน้อย ร้อยละ 10.24 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 8.85

ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต นักเรียนชายที่เลือกฝึกกีฬามวยไทย มีแรงจูงใจระดับมากที่สุด ร้อยละ 38.99 รองลงมา คือ ระดับมาก ร้อยละ 30.64 ระดับปานกลาง ร้อยละ 11.50 ระดับน้อย ร้อยละ 9.79 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 9.07

จิตรัตดา รัตนวิวัฒน์ (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจ ในการเลือกเล่นกีฬาของนักกีฬามวยปล้ำ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักกีฬามวยปล้ำ ในประเทศไทย รวมทั้งสิ้น จำนวน 242 คน เพศชาย จำนวน 142 คน เพศหญิง จำนวน 100 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.91 แบบสอบถามดังกล่าวประกอบด้วยแรงจูงใจด้านต่าง ๆ 4 ด้าน คือ (1) ด้านความรักความถนัดและความสนใจ (2) ด้านสุขภาพและพละนาามัย (3) ด้านรายได้และผลประโยชน์ และ (4) ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้า วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที (t-test) วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) และ ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดย วิธีเชฟเฟ้ (Scheffe) ผลการศึกษาพบว่า

1. แรงจูงใจภาพรวมในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ ของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านสุขภาพและพละนาามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้า มีแรงจูงใจในระดับมาก

2. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ ของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย แยกตามตัวแปร เพศ และอายุ ปรากฏผลดังนี้

2.1 แยกตามเพศ รายด้านพบว่า แรงจูงใจด้านความรักความถนัดและความสนใจ, ด้านสุขภาพและพละนาามัย, ด้านรายได้และผลประโยชน์, และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้า เพศชายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00, 4.22, 3.90 และ 4.05 ตามลำดับ และเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81, 4.19, 3.80 และ 3.99 ตามลำดับ

2.2 แยกตามระดับอายุ รายด้าน แรงจูงใจด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านสุขภาพและพละนาามัย, ด้านรายได้และผลประโยชน์, และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้า อายุต่ำกว่า 12 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90, 4.25, 3.89 และ 4.06 ตามลำดับ อายุ 12 – 18 ปี มีค่าเท่ากับ 3.91, 4.20, 3.86 และ 4.02 ตามลำดับ และอายุสูงกว่า 18 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96, 4.20, 3.83 และ 4.01 ตามลำดับ

3. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย

3.1 เปรียบเทียบระหว่างเพศ นักกีฬามวยปล้ำที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักกีฬาที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำ ด้านความรักความถนัดและความสนใจแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 เปรียบเทียบระหว่างอายุ นักกีฬามวยปล้ำที่มีระดับอายุต่างกันมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำไม่แตกต่างกัน

อังคณา บุญเสมอ (2550: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นฟุตบอลของนักกีฬาหญิง ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นฟุตบอลของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักกีฬาฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 จำนวน 198 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น 0.94 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยการแจกแจงความถี่ และ หาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสุขภาพและอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 39.62, 47.35, 41.41, 41.82, 47.51, 39.98 และ 36.87 ตามลำดับ

2. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 ที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลต่ำกว่า 5 ปี ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและด้านสุขภาพและอนามัย อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 41.13, 47.74, 39.01 และ 50.83 ตามลำดับ และ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 40.43, 39.01 และ 38.15 ตามลำดับ

3. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 ที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ด้านความรักความถนัดและความสนใจ และด้านสุขภาพและอนามัย อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.34 และ 45.51 ตามลำดับ และ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 47.00, 43.59, 47.31, 41.34 และ 40.25 ตามลำดับ

อภิชาติ บัวห้วย (2551: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาถึงแรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพปี พ.ศ. 2550 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจในการเล่นเทนนิสระดับอาชีพ ในปี พ.ศ. 2550 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 160 คน เป็นเพศชาย 87 คน และเพศหญิง 73 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposively Selected) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น 0.93 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่ผลการวิจัยพบว่า

1. แรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพปี พ.ศ. 2550 ด้านความรักความสนใจและความถนัด ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และ ด้านความก้าวหน้าในอนาคต จำแนกตามเพศ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก (เพศชาย $\bar{x} = 4.17, 3.91, 3.97,$ และ 4.16 ตามลำดับ และ เพศหญิง $\bar{x} = 4.15, 3.73, 3.82,$ และ 4.03 ตามลำดับ)

2. แรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพปี พ.ศ. 2550 ด้านความรักความสนใจและความถนัด ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และ ด้านความก้าวหน้าในอนาคต จำแนกตามประสบการณ์ในการแข่งขัน 1 - 3 ปี และตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไป มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก (ประสบการณ์ในการแข่งขัน 1 - 3 ปี $\bar{x} = 4.19, 3.78, 3.89,$ และ 4.09 และประสบการณ์ในการแข่งขันตั้งแต่ 4 ปี ขึ้นไป $\bar{x} = 4.11, 3.91, 3.92,$ และ 4.12 ตามลำดับ)

3. แรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ด้านความรักความสนใจและความถนัด ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และ ด้านความก้าวหน้าในอนาคต จำแนกตามเพศ และประสบการณ์ในการแข่งขัน พบว่านักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และ ด้านความก้าวหน้าในอนาคต นักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ ไม่แตกต่างกัน

จากการศึกษาทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนี้เห็นว่าแรงจูงใจมีส่วนในการสร้างความสำเร็จและชี้ถึงความต้องการของบุคคลในการกระทำและการเลือกเล่นกีฬา ผู้วิจัยได้สรุปแนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ และได้แนวคิดที่จะศึกษาแรงจูงใจด้านต่างๆ 5 ด้าน ดังนี้คือ (1) ด้านความรักความสนใจ (2) ด้านสุขภาพความแข็งแรง (3) ด้านความทะเยอทะยาน (4) ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และ (5) ด้านโอกาสที่ได้รับในอนาคต

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักกีฬาเรือพายของจังหวัดต่างๆ ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 จำนวน 610 คน เป็นนักกีฬาชาย จำนวน 340 คน และนักกีฬาหญิง จำนวน 270 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักกีฬาเรือพายของจังหวัดต่างๆ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 โดยผ่านการคัดเลือกตัวแทน ระดับภาค จำนวน 5 ภาค ทำการแข่งขัน 2 ประเภท 4 ชนิดกีฬา จำนวน 610 คน โดยแบ่งเป็นเพศชาย จำนวน 340 คน และเพศหญิง 270 คน การประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ ตารางเครจซี่ และมอร์แกน (เทเวศร์ พิริยะพุณท์. 2545: 128; อ้างอิงจาก Krejcie & Morgan. n.d.) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 242 คน ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างนักกีฬาทั้งหมด จำนวน 285 คน เป็นนักกีฬาชาย จำนวน 191 คน และนักกีฬาหญิง จำนวน 94 คน โดยผู้วิจัยใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ตามสัดส่วนนักกีฬาชายและนักกีฬาหญิง

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาของ นักกีฬาเรือพาย ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการศึกษางานวิจัย ปริญญาผู้เชี่ยวชาญ และเอกสารตำราต่างๆ

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจคำตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่วัดแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพาย ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ด้าน คือ

- 2.1 ด้านความรักความสนใจ
- 2.2 ด้านสุขภาพความแข็งแรง
- 2.3 ด้านความทะเยอทะยาน
- 2.4 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง
- 2.5 ด้านโอกาสที่ได้รับในอนาคต

มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และ น้อยที่สุด โดยมีระดับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของ นักกีฬาเรือพายที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 มีค่าคะแนนดังนี้

มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

ระดับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 จากค่าคะแนนมาแปลความหมายเป็นค่าเฉลี่ยรายข้อและรายด้าน (ประคอง กรรณสูตร. 2538: 38) ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	4.50 – 5.00
มาก	หมายถึง	3.50 – 4.49
ปานกลาง	หมายถึง	2.50 – 3.49
น้อย	หมายถึง	1.50 – 2.49
น้อยที่สุด	หมายถึง	1.00 – 1.49

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่นๆ ซึ่งเป็นปลายเปิด (Open Ended)

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษา ค้นคว้า เอกสารและผลงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศเพื่อรวบรวมข้อมูลและรายละเอียดต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ
2. นำข้อมูลมาสร้างแบบสอบถามโดยแยกลักษณะแรงจูงใจออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้
  - 2.1 ด้านความรักความสนใจ
  - 2.2 ด้านสุขภาพความแข็งแรง
  - 2.3 ด้านความทะเยอทะยาน
  - 2.4 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง
  - 2.5 ด้านโอกาสที่ได้รับในอนาคต
3. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว ไปให้คณะกรรมการควบคุมปริญญา นิพนธ์ พิจารณา ตรวจสอบเพื่อแก้ไขปรับปรุง
4. นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อหาความเที่ยงตรงตามโครงสร้างและเนื้อหา
5. นำแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและแก้ไขมาปรับปรุงแล้วให้คณะกรรมการควบคุมปริญญา นิพนธ์พิจารณา
6. นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดสอบใช้ (Try Out) กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.95
7. นำแบบสอบถามไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือสำหรับรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นแรงจูงใจโดยศึกษาจากตำรา เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ และศึกษาจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านพลศึกษา เพื่อหาทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นจากการสอบถามนักกีฬาและผู้ฝึกสอน
3. นำข้อมูลจากการศึกษามาวิเคราะห์ตามทฤษฎีแรงจูงใจ จากนั้นนำมาสร้างแบบสอบถามโดยการแยกลักษณะของแรงจูงใจออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้
  - 3.1 ด้านความรักความสนใจ
  - 3.2 ด้านสุขภาพความแข็งแรง
  - 3.3 ด้านความทะเยอทะยาน
  - 3.4 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง
  - 3.5 ด้านโอกาสที่ได้รับในอนาคต

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามตามขั้นตอน ดังนี้

1. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือไปยังผู้เชี่ยวชาญ
2. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้จัดการทีมแต่ละทีมเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. นำแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างด้วยตัวเอง และนัดหมายวันเวลาที่จะได้รับแบบสอบถาม
4. ดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง
5. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำไปดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์ จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าสถิติตามลักษณะที่ต้องการศึกษา ดังนี้

1. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ โดยหาค่าความถี่หาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
2. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพายในการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านความรักความสนใจ, ด้านสุขภาพความแข็งแรง, ด้านความทะเยอทะยาน, ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง, และด้านโอกาสที่ได้รับในอนาคต มาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
3. เปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพาย ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ระหว่างเพศชาย และเพศหญิง โดยทดสอบค่าที่ (t-test) เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ 1
4. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพาย ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ระหว่างกลุ่มที่เล่นเรือพายประเภทเรือไทย และกลุ่มที่เล่นเรือพายประเภทเรือสากล โดยการทดสอบค่าที่ (t-test) เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ 2
5. นำข้อมูลในตอนที่ 3 ซึ่งเป็นแบบสอบถามข้อเสนอแนะอื่นๆ และความคิดเห็นมาวิเคราะห์คำตอบจากแบบสอบถามปลายเปิด โดยการสังเคราะห์จัดหมวดหมู่ และลำดับของคำตอบตัดข้อมูลที่มีความซับซ้อนออก เรียบเรียงภาษาให้ถูกต้อง แต่งความหมายเดิม นำมาสรุปเป็นรายด้านและนำเสนอในรูปแบบความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ แทนความหมายดังต่อไปนี้

n	แทน	กลุ่มตัวอย่าง
f	แทน	ความถี่
%	แทน	ร้อยละ
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบที (t-distribution)
p	แทน	ความน่าจะเป็น (Probability)
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้

- นำผลที่ได้จากแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มาวิเคราะห์ โดยหาค่าความถี่หาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
- นำผลที่ได้จากแบบสอบถามแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬา ในการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านความรักความสนใจ ด้านสุขภาพความแข็งแรง ด้านความทะเยอทะยาน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และ ด้านโอกาสที่ได้รับในอนาคต มาหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
- เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจของนักกีฬา ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ระหว่างเพศชาย และเพศหญิง โดยทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ 1
- เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มที่เล่นเรือพายประเภทเรือไทย และกลุ่มที่เล่นเรือพายประเภทเรือสากล โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน ทดสอบแบบที (t-test) เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ 2
- นำข้อมูลในตอนที่ 3 ซึ่งเป็นแบบสอบถามข้อเสนอแนะอื่นๆ และความคิดเห็น มาวิเคราะห์คำตอบจากแบบสอบถามปลายเปิด โดยการสังเคราะห์จัดหมวดหมู่ และลำดับของ คำตอบตัดข้อมูลที่มีความซ้ำซ้อนออก เรียบเรียงภาษาให้ถูกต้องแต่งความหมายเดิม โดยสรุปเป็น รายด้าน และนำเสนอในรูปแบบความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตาราง 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 285)

รายการ	f	%
1. เพศ		
ชาย	191	67.0
หญิง	94	23.0
2. ประเภทกีฬา		
ประเภทกีฬาไทย	162	56.8
ประเภทกีฬาสากล	123	43.2
รวม	285	100.00

จากตาราง 1 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งหมด 285 คน เป็นนักกีฬาเรือพายชาย จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 67.0 และนักกีฬาเรือพายหญิง จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 23.0 และเป็นนักกีฬาเรือพายประเภทเรือไทย จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 56.8 เป็นนักกีฬาเรือประเภทเรือสากล จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 43.2

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพาย ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 มาวิเคราะห์แต่ละด้าน โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำมาแปลความหมายเป็นระดับของแรงจูงใจ แล้วนำเสนอในรูปตารางและความเรียง

ตาราง 2 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพาย ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ด้านความรักความสนใจ (n = 285)

ที่	รายการ	แรงจูงใจ		ระดับ
		$\bar{x}$	S.D.	
1.	สนใจในกีฬาเรือพาย	4.46	0.56	มาก
2.	ชอบเล่นกีฬาเรือพาย	4.43	0.54	มาก
3.	คิดว่าตนเองมีความถนัดในการเล่นกีฬาเรือพาย	4.02	0.79	มาก
4.	เชื่อว่าตนเองเล่นกีฬาเรือพายได้ดีกว่ากีฬานชนิดอื่น	4.06	0.83	มาก
5.	ชอบดูรายการแข่งขันกีฬาเรือพาย	4.28	0.67	มาก
6.	ต้องการเรียนรู้เกมส์ของการแข่งขันกีฬาเรือพาย	4.16	0.72	มาก
7.	ชอบความท้าทายในการแข่งขันกีฬาเรือพาย	4.34	0.69	มาก
8.	ต้องการเรียนรู้ให้ลึกซึ้ง เกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาเรือพาย	4.30	0.70	มาก
9.	ต้องการพัฒนาทักษะกีฬาของตนเอง	4.47	0.66	มาก
10.	ต้องการแสดงออกซึ่งความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา	4.54	0.56	มากที่สุด
11.	ชอบความตื่นเต้นที่เกิดขึ้นขณะแข่งขัน	4.33	0.80	มาก
	รวม	4.31	0.46	มาก

จากตาราง 2 แสดงว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพาย ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ด้านความรักความสนใจ โดยรวม มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.31$, S.D. = 0.46) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬามีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายสูงที่สุด คือ ต้องการแสดงออกถึงความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ($\bar{x} = 4.54$, S.D. = 0.56)

ตาราง 3 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพายในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ด้านสุขภาพความแข็งแรง (n = 285)

ที่	รายการ	แรงจูงใจ		ระดับ
		$\bar{x}$	S.D.	
1.	เพื่อให้ร่างกายแข็งแรง	4.59	0.55	มากที่สุด
2.	เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายให้ดีขึ้น	4.56	0.52	มากที่สุด
3.	เพื่อให้จิตใจร่าเริงแจ่มใสอยู่เสมอ	4.54	0.62	มากที่สุด
4.	เพื่อให้กล้ามเนื้อขยายใหญ่ขึ้น	4.48	0.74	มาก
5.	เพื่อรักษาร่างกายให้แข็งแรงอยู่เสมอ	4.59	0.55	มากที่สุด
6.	ต้องการพัฒนาระบบการทำงานต่างๆ ภายในร่างกาย	4.52	0.54	มากที่สุด
7.	ต้องการมีรูปร่างที่สง่างามสมส่วน	4.44	0.66	มาก
8.	เพื่อลดค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ	4.29	0.72	มาก
9.	ช่วยลดความตึงเครียดทางความคิด	4.33	0.73	มาก
	รวม	4.48	0.41	มาก

จากตาราง 3 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพาย ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ด้านสุขภาพความแข็งแรง โดยรวม มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพาย อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.48$, S.D. = 0.41) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬามีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายสูงที่สุด คือ เพื่อให้ร่างกายแข็งแรง และเพื่อรักษาร่างกายให้แข็งแรงอยู่เสมอ ($\bar{x} = 4.59$, S.D. = 0.55)

ตาราง 4 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพายในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ด้านความทะเยอทะยาน (n = 285)

ที่	รายการ	แรงจูงใจ		ระดับ
		$\bar{x}$	S.D.	
1.	ต้องการประสบผลสำเร็จดังเช่นนักกีฬาระดับนานาชาติ	4.52	0.59	มากที่สุด
2.	ต้องการได้รับชัยชนะ	4.57	0.58	มากที่สุด
3.	มีความต้องการความสำเร็จตามสิ่งที่ตั้งไว้	4.53	0.58	มากที่สุด
4.	ต้องการเรียนรู้ประสบการณ์ในการแข่งขัน	4.42	0.59	มาก
5.	มีประสบการณ์ในการเดินทางท่องเที่ยวพร้อมกับการแข่งขันกีฬา	4.25	0.72	มาก
6.	พยายามฝึกซ้อมอย่างหนักเพื่อชนะคู่แข่ง	4.44	0.54	มาก
7.	ต้องการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาในอนาคต	4.24	0.89	มาก
8.	ต้องการเป็นที่ยอมรับของคนอื่น	4.43	0.54	มาก
9.	ต้องการพัฒนาตนเองในการเป็นผู้เชี่ยวชาญกีฬาเรือพาย	4.45	0.59	มาก
	รวม	4.43	0.39	มาก

จากตาราง 4 แสดงว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพาย ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ด้านความทะเยอทะยาน โดยรวม มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพาย อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.43$, S.D. = 0.39) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬามีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายสูงที่สุด คือ ต้องการได้รับชัยชนะ ($\bar{x} = 4.57$, S.D.=0.58)

ตาราง 5 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพายในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง (n = 285)

ที่	รายการ	แรงจูงใจ		ระดับ
		$\bar{x}$	S.D.	
1.	ครอบครัวให้การสนับสนุนให้เล่นกีฬาเรือพาย	4.14	0.92	มาก
2.	ญาติ และคนใกล้ตัวให้การสนับสนุน	3.97	1.00	มาก
3.	เพื่อน คนรู้จักชักชวน	3.93	0.76	มาก
4.	มีนักกีฬาที่รู้จักเล่นอยู่ชักชวน	3.93	0.86	มาก
5.	ครู อาจารย์แนะนำให้เล่นกีฬาเรือพาย	3.94	0.93	มาก
6.	ผู้ฝึกสอนเรือพายชักชวน	4.16	0.81	มาก
7.	ได้รับการชักชวนจากผู้จัดการทีมกีฬาเรือพาย	3.97	0.94	มาก
8.	อยากประสบความสำเร็จเหมือนนักกีฬารุ่นพี่	4.38	0.68	มาก
9.	ต้องการมีเพื่อนเพิ่มมากขึ้น	4.34	0.64	มาก
	รวม	4.09	0.57	มาก

จากตาราง 5 แสดงว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพาย ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวม มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.09$, S.D. = 0.57) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬามีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายสูงที่สุด คือ อยากประสบความสำเร็จเหมือนนักกีฬารุ่นพี่ ($\bar{x} = 4.38$ S.D. = 0.68)

ตาราง 6 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพายในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ด้านโอกาสที่ได้รับในอนาคต (n = 285)

ที่	รายการ	แรงจูงใจ		ระดับ
		$\bar{x}$	S.D.	
1.	มีโอกาสที่จะได้เข้าร่วมทีมระดับที่สูงขึ้น	4.36	0.64	มาก
2.	เป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง	4.18	0.91	มาก
3.	มีโอกาสที่จะได้รับเหรียญรางวัล	4.25	0.76	มาก
4.	มีโอกาสที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	4.32	0.72	มาก
5.	มีโอกาสสร้างชื่อเสียงให้กับจังหวัด	4.36	0.70	มาก
6.	มีโอกาสเป็นนักกีฬาทิมชาติ	4.14	0.89	มาก
7.	มีโอกาสเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับชาติ	4.39	0.69	มาก
8.	มีโอกาสได้ทำงานที่มั่นคง	4.20	0.90	มาก
9.	มีโอกาสที่ได้ทำงานในตำแหน่งที่มีรายได้ดี	4.25	0.90	มาก
10.	มีโอกาสที่จะก้าวหน้าเป็นนักกีฬาระดับโลก	4.01	1.06	มาก
รวม		4.25	0.60	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพาย ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ด้านโอกาสที่ได้รับในอนาคต โดยรวม มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายในระดับมาก ($\bar{x} = 4.25$, S.D. = 0.60) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬา มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายสูงที่สุด คือ มีโอกาสเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับชาติ ($\bar{x} = 4.39$, S.D. = 0.69)

ตาราง 7 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพายในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 จำแนกตามตัวแปรทั้ง 5 ด้าน (n = 285)

ที่	รายการ	แรงจูงใจ		ระดับ
		$\bar{x}$	S.D.	
1	ด้านความรักความสนใจ	4.31	0.46	มาก
2	ด้านสุขภาพความแข็งแรง	4.48	0.41	มาก
3	ด้านความทะเยอทะยาน	4.43	0.39	มาก
4	ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	4.09	0.57	มาก
5	ด้านโอกาสที่ได้รับในอนาคต	4.25	0.60	มาก
รวม		4.31	0.31	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพาย ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ทั้ง 5 ด้าน โดยรวม มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายในระดับมาก ($\bar{x}=4.31$ S.D.=0.31) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักกีฬามีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายสูงที่สุด คือ ด้านสุขภาพความแข็งแรง ($\bar{x} = 4.48$, S.D. = 0.41)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพาย ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิงโดยใช้สถิติ (t-test)

ตาราง 8 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงจูงใจ ในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพาย ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 จำแนกตามตัวแปรเพศ (n = 285)

รายการ	ชาย (n=191)		หญิง (n=94)		t	p
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. ด้านความรักความสนใจ	4.24	0.45	4.45	0.44	-3.90*	.000
2. ด้านสุขภาพความแข็งแรง	4.45	0.43	4.55	0.38	-2.08*	.038
3. ด้านความทะเยอทะยาน	4.41	0.40	4.47	0.36	-1.17	.243
4. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	4.07	0.56	4.12	0.59	-0.74	.457
5. ด้านโอกาสที่ได้รับในอนาคต	4.14	0.61	4.46	0.53	-4.33*	.000
รวม	4.26	0.31	4.41	0.27	-4.18*	.000

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 8 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพาย ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพาย ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านความรักความสนใจ ด้านสุขภาพความแข็งแรง ด้านโอกาสที่ได้รับในอนาคต

ตาราง 9 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพายในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 จำแนกตามตัวแปรประเภทของการแข่งขัน (n = 285)

รายการ	เรือไทย(n=162)		เรือสากล(n=123)		t	p
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. ด้านความรักความสนใจ	4.31	0.47	4.31	0.44	0.02	.980
2. ด้านสุขภาพความแข็งแรง	4.47	0.46	4.49	0.35	-0.29	.770
3. ด้านความทะเยอทะยาน	4.44	0.41	4.41	0.36	0.48	.633
4. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	4.09	0.59	4.08	0.55	0.07	.946
5. ด้านโอกาสที่ได้รับในอนาคต	4.28	0.57	4.21	0.64	0.94	.348
รวม	4.32	0.32	4.30	0.29	0.44	.658

จากตาราง 9 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพายในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 โดยรวม นักกีฬาเรือพายที่เล่นกีฬาเรือพายประเภทเรือไทย มีค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพาย เท่ากับ 4.32, 0.32 ตามลำดับ และนักกีฬาเรือพายที่เลือกเล่นกีฬาเรือพายประเภทเรือสากล มีค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพาย เท่ากับ 4.30, 0.29 ตามลำดับ เมื่อทำการเปรียบเทียบแล้วพบว่า นักกีฬาเรือพายที่เล่นเรือพายประเภทเรือไทย และ นักกีฬาเรือพายที่เลือกเล่นกีฬาเรือพายประเภทเรือสากล มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพาย ไม่แตกต่างกัน

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

นักกีฬาเรือพายได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในแต่ละด้านดังต่อไปนี้

1. ด้านความรักความสนใจ

จากการให้ข้อมูลของนักกีฬาแต่ละคนพบว่า นักกีฬามีความสนใจที่จะเรียนรู้กีฬาชนิดใหม่ และเรียนรู้ทักษะในการเล่นให้มากขึ้น

2. ด้านสุขภาพความแข็งแรง

จากการให้ข้อมูลของนักกีฬาแต่ละคนพบว่า นักกีฬามีความสนใจที่จะทำให้ร่างกายมีความแข็งแรง และมีพัฒนาการที่ดีได้ออกกำลังกาย

3. ด้านความทะเยอทะยาน

จากการให้ข้อมูลของนักกีฬาแต่ละคนพบว่า นักกีฬามีความทะเยอทะยานที่จะได้รับโอกาสเป็นนักกีฬาทีมชาติ และเข้าร่วมการแข่งขันในระดับประเทศ และระดับนานาชาติ

4. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

จากการให้ข้อมูลของนักกีฬาแต่ละคนพบว่า นักกีฬาส่วนใหญ่ได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง พี่น้อง รุ่นพี่ที่เป็นนักกีฬา ผู้ฝึกสอน แต่ยังคงต้องการให้หน่วยงานต่าง ๆ ให้การสนับสนุนทั้งในการฝึกซ้อมและการส่งเข้าร่วมการแข่งขัน

5. ด้านโอกาสที่ได้รับในอนาคต

จากการให้ข้อมูลของนักกีฬาแต่ละคนพบว่า นักกีฬาส่วนใหญ่ได้มีความต้องการที่จะได้รับโอกาสในการเป็นนักกีฬาตัวแทนของประเทศไทย และมีโอกาสเรียนสูงขึ้นพร้อมทั้งมีหน้าที่การงานที่ดี

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจของนักกีฬาเรือพายที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37

2. เพื่อเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจของนักกีฬาเรือพายชาย หญิง และการเล่นกีฬาประเภทเรือพาย และเรือสากล ของการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักกีฬาเรือพายสังกัดจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ที่ผ่านการคัดเลือกตัวแทนระดับภาค 5 ภาค จำนวน 610 คน เป็นนักกีฬาชาย จำนวน 340 คน เป็นนักกีฬาหญิง จำนวน 270 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักกีฬาเรือพายที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 การประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่และมอร์แกน (เทเวศร์ พิริยะพุณท์. 2545: 128; อ้างอิงจาก Krejcie & Morgan. n.d.) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 242 คน ซึ่งผู้วิจัยกำหนดเป็น 285 คน เป็นนักกีฬาชาย จำนวน 191 คน นักกีฬาหญิง จำนวน 94 คน โดยผู้วิจัยใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ตามสัดส่วนนักกีฬาชาย และนักกีฬาหญิง

สมมุติฐานในการวิจัย

1. แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพายเพศชายและเพศหญิง ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 แตกต่างกัน

2. แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพายประเภทเรือไทยและเรือสากล ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 แตกต่างกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพายในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการศึกษางานวิจัย ปรัชญาผู้เชี่ยวชาญ และเอกสารตำราต่างๆ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจคำตอบ (Check List) ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่วัดแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพายที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเรือพายในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 มี 5 ด้าน คือ ด้านความรักความสนใจ ด้านสุขภาพความแข็งแรง ด้านความทะเยอทะยาน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านโอกาสที่ได้รับในอนาคต

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่นๆ ซึ่งเป็นปลายเปิด (Open Ended)

การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์ จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าสถิติตามลักษณะที่ต้องการศึกษา ดังนี้

1. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยหาค่าความถี่ หาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
2. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพายในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรักความสนใจ ด้านสุขภาพความแข็งแรง ด้านความทะเยอทะยาน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านโอกาสที่ได้รับในอนาคต มาหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพายที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ระหว่างเพศชาย และเพศหญิง
4. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพายที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ระหว่างประเภทเรือไทย และประเภทเรือสากล
5. นำข้อมูลในตอนที่ 3 ซึ่งเป็นแบบสอบถามข้อเสนอแนะอื่นๆ และความคิดเห็นมาวิเคราะห์คำตอบจากแบบสอบถามปลายเปิด โดยการสังเคราะห์จัดหมวดหมู่ และลำดับของคำตอบ ตัดข้อมูลที่มีความซ้ำซ้อนออก เรียบเรียงภาษาให้ถูกต้องแต่ความหมายเดิม สรุปเป็นรายด้านและนำเสนอในรูปแบบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพาย ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ผลการวิจัยพบว่า

1. แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพายในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ด้านความรักความสนใจ, ด้านสุขภาพความแข็งแรง, ด้านความทะเยอทะยาน, ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง, และด้านโอกาสที่ได้รับในอนาคต โดยรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31, 4.38, 4.43, 4.39, 4.25 ตามลำดับ

2. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพาย ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ระหว่างเพศ โดยรวม นักกีฬาเรือพายชายมีค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพาย เท่ากับ 4.26 และ 0.319 ตามลำดับ และนักกีฬาเรือพายหญิงมีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพาย เท่ากับ 4.41 และ 0.27 ตามลำดับ เมื่อทำการเปรียบเทียบแล้วพบว่า นักกีฬาเรือพายชายและนักกีฬาเรือพายหญิงมีแรงจูงใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านความรักความสนใจ ด้านสุขภาพความแข็งแรง และด้านโอกาสที่ได้รับในอนาคต

3. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพายในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ระหว่างประเภทการแข่งขัน โดยรวม มีค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพาย เท่ากับ 4.32 และ 0.32 ตามลำดับ และนักกีฬาเรือพายที่เล่น กีฬาเรือพายประเภทเรือสากล มีค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพาย เท่ากับ 4.30 และ 0.29 ตามลำดับ เมื่อทำการเปรียบเทียบแล้วพบว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพายประเภทเรือไทย และนักกีฬาเรือพายประเภทเรือสากล มีแรงจูงใจ ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพาย ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 พบว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพาย ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ด้านความรักและความสนใจ ด้านสุขภาพความแข็งแรง ด้านความทะเยอทะยาน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านโอกาสที่ได้รับในอนาคต โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาโดยแยกตามตัวแปรเพศ พบว่า นักกีฬาชายมีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพาย ด้านความรักความสนใจ ด้านสุขภาพความแข็งแรง ด้านความทะเยอทะยาน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านโอกาสที่ได้รับในอนาคต โดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ส่วนนักกีฬาหญิงมีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพาย ด้านความรักและความสนใจ ด้านสุขภาพความแข็งแรง ด้านความทะเยอทะยาน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านโอกาสที่ได้รับในอนาคต โดยรวมอยู่ในระดับมาก แต่ด้านความแข็งแรง นักกีฬาหญิงมีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพาย อยู่ในระดับ

มากที่สุด ซึ่งอาจเป็นเพราะผู้หญิงในปัจจุบันมีความต้องการทางด้านสุขภาพเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งความทัดเทียมกันทางด้านสังคมมีมากขึ้น ผู้หญิงกับผู้ชายมีความเสมอภาคกันมากขึ้น อีกทั้งงานบางอย่างจำเป็นต้องใช้ความสามารถทางด้านร่างกายสูง ผู้หญิงปัจจุบันจึงอย่างทำงานในแบบผู้ชายด้วย อีกทั้งปัจจุบันการกีฬาเปิดกว้างสำหรับทุกคนมากขึ้น กีฬาเรือพายจึงเป็นกีฬานิดหนึ่งที่สามารถเล่นได้ทั้งเพศชายและเพศหญิง ซึ่งกีฬาเรือพายเป็นกีฬาที่สามารถทำให้ระบบต่าง ๆ ของร่างกายทำงานได้ทุกระบบ โดยเฉพาะระบบหายใจซึ่งมีผลทำให้การทำงานของหัวใจแข็งแรงมากขึ้น นักกีฬาหญิงอาจจะมีผลกระทบถึงความเป็นไปได้ ในการรักษาสุขภาพร่างกาย รูปร่าง ระบบการทำงานของร่างกาย ที่ทำให้ตนเองมีความแข็งแรงเพิ่มมากขึ้น และคงไว้ซึ่งสมรรถภาพทางร่างกายไว้ สอดคล้องกับ คำกล่าวของ สุชา จันท์ธอม (2527: 101–102) ที่ว่าการทำให้ร่างกายแข็งแรงเกิดจากแรงจูงใจทางสรีระวิทยา (Physiological Motivation) แรงจูงใจด้านนี้เกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการทางร่างกายทั้งหมด เพื่อให้บุคคลมีชีวิตอยู่ได้เป็นความต้องการตามธรรมชาติของมนุษย์ ได้แก่ ความ ต้องการน้ำ อาหาร การพักผ่อนและปราศจากโรค สามารถวัดระดับความต้องการ ทางสรีระได้ จากการสังเกตพฤติกรรมกระทำของคนเราคือ ความมากน้อยของการกระทำ การเลือกทำ การโต้ตอบสิ่งที่มาขัดขวาง ซึ่งสอดคล้องกับ พิชิต เมืองนาโพธิ์ (2534: 29) ที่กล่าวว่าในยุคปัจจุบันนี้ มุมมองของการแข่งขันกีฬาของผู้หญิงได้เปลี่ยนแปลงไปมากแล้ว จากการที่ผู้หญิงได้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับชาติ ได้ชี้ให้เห็นว่า ผู้หญิงมีสิทธิ เท่าเทียมกันกับผู้ชายในการแข่งขันกีฬา และในการที่จะได้รับคำชมเชยในการกีฬาเช่นกัน และเมื่อพิจารณาตามประเภทการแข่งขันคือประเภทเรือไทยและประเภทเรือสากล พบว่าด้านความรักความสนใจ ด้านสุขภาพความแข็งแรง ด้านความทะเยอทะยาน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านโอกาสที่ได้รับในอนาคต มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ อาจเป็นเพราะ การเล่นกีฬาไม่ว่าจะเป็นเรือไทย หรือเรือสากล นักกีฬาที่มีความรักความสนใจในการเล่นกีฬา มีความต้องการทางด้านร่างกาย และจิตใจ ให้มีความแข็งแรงอยู่เสมอ ต้องการมีความก้าวหน้า ให้ผู้อื่นยอมรับและมีความมุ่งมั่น ในอนาคต อีกทั้งปัจจุบันนักกีฬาเรือพาย สามารถประสบความสำเร็จในการแข่งขันในระดับนานาชาติและได้รับรางวัลจากการแข่งขันในระดับที่สูง ซึ่งส่งผลให้นักกีฬาหลายคนมีความต้องการที่จะมีความสำเร็จเหมือนรุ่นพี่ ที่ประสบผลสำเร็จไปแล้ว อีกทั้งกีฬาเรือพายเป็นกีฬาที่เล่นได้ไม่ยาก เมื่อนักกีฬาเล่นแล้วจึงทำให้เกิดแรงจูงใจเพิ่มมากขึ้น ซึ่งตรงกับคำกล่าวของ พิชิต เมืองนาโพธิ์ (2534: 60) กล่าวถึงความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาว่า ในการเล่นกีฬาบุคคลที่เข้าร่วมในกิจกรรมย่อมต้องการที่จะได้รับความสำเร็จ ซึ่งความสำเร็จในการกีฬานี้ ถ้ามองอย่างผิวเผินแล้วก็คือชัยชนะ (รู้สึกสำเร็จ) ส่วนความล้มเหลวก็ยังคงเป็นความพ่ายแพ้ (ล้มเหลว) ซึ่งเป็นสิ่งที่ตัวบุคคลที่เข้าร่วมกิจกรรมไม่สามารถควบคุมได้ว่าจะประสบความสำเร็จ (ชัยชนะ) เพราะการที่จะได้รับชัยชนะ ในการกีฬานั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง ซึ่งส่วนใหญ่จะอยู่นอกเหนือการควบคุมของผู้เล่นเสมอ เช่น เพื่อนร่วมทีม คู่แข่ง สภาพแวดล้อม โชค เป็นต้น ความสำเร็จไม่ได้เกิดจากชัยชนะเพียงอย่างเดียว เพราะความสำเร็จในการกีฬาเป็นความรู้สึกของบุคคลนั้น ที่เกิดความรู้สึกว่าถ้าได้รับชัยชนะจึงประสบผลสำเร็จ ถ้าพ่ายแพ้จะประสบความล้มเหลว ซึ่งบุคคลอาจจะรู้สึกประสบความสำเร็จโดยที่

ไม่เกี่ยวข้องกับการแข่งขัน (ชนะ, แพ้) เลยก็ได้ การแสดงความสามารถได้เต็มที่ การได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น การรู้สึกว่าคุณค่าก็อาจถือได้ว่าเป็นความสำเร็จในการกีฬาเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีลำดับขั้นแรงจูงใจของ มาสโลว์ (โสภา ชูพิกุลชัย. 2529: 124: อ้างอิงจาก Abraham Maslow. 1970: 35 - 46) ที่ได้ลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์โดยเริ่มจากความ ต้องการขั้นพื้นฐานทางร่างกายขึ้นไปถึงขั้นสูงสุด กล่าวคือเมื่อมนุษย์ประสบความสำเร็จตามความต้องการขั้นพื้นฐานแล้ว มนุษย์จะมุ่งความต้องการขั้นสูงสุด คือความเป็นมนุษย์โดยสมบูรณ์ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยที่พบว่า นักกีฬาเรือพายมีความรักความสนใจ มีความต้องการส่งเสริมและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะผู้ฝึกสอน บุคคล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรนำผลการวิจัยไปพัฒนาส่งเสริม และสนับสนุนกีฬาเรือพายให้มีการพัฒนาทั้งในระดับเยาวชน และระดับประชาชนทั่วไปให้มีการแพร่หลายเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพาย ในการแข่งขันกีฬาในระดับต่าง ๆ เช่น ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย
2. ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพาย ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยกับนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ
3. ควรทำการศึกษาผลของแรงจูงใจในการเล่นกีฬาของนักกีฬาเรือพายอย่างต่อเนื่อง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2542). *การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ*. กรุงเทพฯ: เซเวนพรีนติ้งกรุ๊ป จำกัด.
- กฤษฎา จุลชาติ. (2543). *แรงจูงใจในการเล่นกีฬากอล์ฟ*. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม.(พลศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2530). *จิตวิทยาการศึกษามัธยมศึกษาฉบับปรับปรุงใหม่*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- กิติ ตยัคคานนท์. (2533). *นักบริหารทันสมัย*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: บัตเตอร์ฟลาย
- คุณัตว์ พิภพชัยกุล. (2545). *การพัฒนาและวิเคราะห์องค์ประกอบของแบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักกีฬาระดับอุดมศึกษา*. วารสารคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปีที่ 8 เล่มที่ 1-2 มกราคม - ธันวาคม 2548
- จิตรัตตา รัตนวิวัฒน์. (2550). *แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย*. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เจริญ บุญทศ. (2544). *มูลเหตุจูงใจในการเข้าเรียนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาของนักเรียนโรงเรียนมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- ชาญชัย โพธิ์คลัง. (2532). *หลักพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ในการฝึกกีฬา*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- दनัย ยาหอม. (2538). *แรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาหญิง*. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม.(พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เต็มศักดิ์ คทวณิช. (2546). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ด
- ถวิล เกื้อกุลวงศ์. (2528). *การจูงใจเพื่อผลงาน*. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- เทเวศร์ พิริยะพจน์. (2529). *หลักการฝึกกีฬาวัยน้ำ*. กรุงเทพฯ: สยามบรรณาการพิมพ์.
- เทเวศร์ พิริยะพจน์. (2545). *การวิจัยทางพลศึกษา*. ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ปฐม นิคมานนท์. (2521). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประคอง กรรณสูตร. (2538) *สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.

- ประยูทธ แก้วสุข. (2548). แรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬาตะกร้อ ของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 3 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประเชิญ รอดบ้านเกาะ. (2543). แรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พิชิต เมืองนาโพธิ์. (2534). เอกสารประกอบการสอน พล 437 จิตวิทยาการกีฬา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พีรเจต ธีวทอง. (2537). การศึกษาแรงจูงใจของนักกีฬาที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 21 พุทธศักราช 2536. วิทยานิพนธ์ ค.ม.(พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2542). จิตวิทยาการศึกษา. ปรินญาณิพนธ์ พัฒนาศึกษา วท.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ถ่ายเอกสาร.
- พรเทพ ลีทองอิน. (2538). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.(พลศึกษา.) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พนมไพโร ไชยรงค์. (2542). เอกสารประกอบการสอนวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว. สุพรรณบุรี: วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี.
- เพ็ญพรรณ มุลมงคล.(2548). แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2547. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ลักขณา สรีวัฒน์. (2530). จิตวิทยาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วัชระ คำเพ็ง. (2536). การศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักมวยไทยอาชีพ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ. (2534, มกราคม – ธันวาคม). บทบาทของจิตวิทยาการกีฬาที่มีต่อการสอนและพลศึกษา. วารสารจิตวิทยาการกีฬา.
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2551). กีฬาแห่งชาติ. สืบค้นเมื่อ 24 ตุลาคม 2551, จาก <http://th.wikipedia.org/wiki/:2551>
- ศิริพร ทองเรือง. (2551). ประวัติกีฬาแห่งชาติ. สืบค้นเมื่อ 23 ตุลาคม 2551, จาก <http://learners.in.th/blog/geela2008/193325>
- สมนึก บุญนาถ. (2548). แรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬามวยไทยของนักเรียนชาย ช่วงชั้นที่ 4 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.(พลศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สมาคมเรือพายแห่งประเทศไทย. (2551). ประวัติเรือยาวประเพณี. สืบค้นเมื่อ 25 ตุลาคม 2551, จาก <http://www.rcat.or.th>
- สุชา จันทน์เอม. (2527). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. (2541). *จิตวิทยาการกีฬา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช
- สุรีย์ พันธุ์รักษ์. (2541). *แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเสิร์ฟ*. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- โสภา ชูพิกุลชัย. (2529). *ความรู้เบื้องต้นทางจิตวิทยา*. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด.
- อภิชัย บัวอยู่. (2551). *แรงจูงใจของนักกีฬาเทนนิสสมัครเล่นที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันเทนนิสระดับอาชีพ*. ปรินซ์นิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. (พลศึกษา). กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อร่าม ตั้งใจ. (2539). *จิตวิทยาการกีฬา (แรงจูงใจ), การฝึกสมรรถภาพทางกาย*. กรุงเทพฯ : ไทยมิตรการพิมพ์.
- อารีย์ พันธุ์มณี. (2534). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: บริษัทต้นอ้อ จำกัด
- อังคณา บุญเสมอ. (2550). *แรงจูงใจในการเลือกเล่นฟุตบอลของนักกีฬาหญิง ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34*. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- Amorase, Tony & Horn, Thelma S. (1995). *A Season – Long Examination of Intrinsic Motivation In First Year College Athletes : Relationships with Coaching Behavior*. *Journal of Sport and Exercis Psychology*. 1995 NASPSPA Abstracts.17 : 20 ; Human Kinetics Publishers.Inc.
- Early, Jeffrey Dean. (1987). *Interpersonal Orientation and Motivational Differences between Team and Individual Sport Participants*. Dissertation Abstracts. MA : Stephen F Austin State University.
- Frederick, Christina m. (1991). *An Investigation of the Relationships Among Participation Motives Level of Level of Participation and Psychological Outcomes in The Domain of Physical Activity*. Dissertation Abstracts. PH.D: The University of Rochester.
- Glueck, W. F. (1982). *Personal : A Diagnostic Approach*. 3rd ed. Texas : Business Publication.
- Guilford, John S.; & David E Gray. (1970). *Motivation and Modern Management*. London : Harper & Row Publishers.

- Hall, Koward K.; & Mark Earles. (1995). *Motivational Determinants of Interest, and Perception of Success in School Physical Education*. Journal of Sport and Exercise Psychology. 1995 NASPSPA Abstracts. 17 : 57 ; Human Kinetics Publishers, Inc.
- Maslow, A.H. (1970). *Motivation and Personality*. 20ed. New York : Harper & Row.
- Mitchell, Stephen Andrew. (1992). *Perceptions of Learning Environment and Intrinsic Motivation in Physical Education : Predictive Relationships with Achievement Goals and Perceived Ability (Motivation)*. Abstracts. Dissertation Ph.D. Syracuse University. P. 3842
- White ;& Sally, A. (1996, December). *The Relationship Between Goal Orientation Beliefs about the Causes of Sport and Success, and Trait Anxiety Among High School, Intercollegiate, and recreational Sport Participants*. Sport Psychologist. 10 (1) : 58 – 72.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่อง

แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพาย ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37

คำชี้แจง

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยฉบับนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพาย ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37

แบบสอบถามทั้งหมดแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพายในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 แบ่งเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านความรักความสนใจ
2. ด้านสุขภาพความแข็งแรง
3. ด้านความทะเยอทะยาน
4. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง
5. ด้านโอกาสที่ได้รับในอนาคต

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นหรือแรงจูงใจอื่นๆ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended)

การตอบแบบสอบถามครั้งนี้ คำตอบของท่านจะถูกเก็บเป็นความลับเพื่อประโยชน์ในการวิจัยเท่านั้น และจะไม่นำไปเปิดเผยในที่ใดเป็นรายบุคคล ดังนั้น จึงขอความกรุณาจากท่านตอบแบบสอบถามตามความคิดเห็นที่แท้จริงของท่านให้ครบทุกข้อ ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาในครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

สุรศักดิ์ สิงห์สา

นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ( ) หน้าข้อความหรือเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ ( ) ชาย
( ) หญิง
2. ท่านเป็นนักกีฬาของจังหวัดใด
นักกีฬาเรือพาย ภาค ..... จังหวัด .....
3. ประเภทที่แข่งขัน
( ) เรือไทย ( ) เรือยาว 12 ฝีพาย
( ) เรือยาว 5 ฝีพาย
( ) เรือสากล ( ) เรือคยัค / แคนู
( ) เรือกรรเชียง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพายในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความตามที่กำหนดให้ต่อไปนี้ แล้วพิจารณาว่าแรงจูงใจในแต่ละข้อนั้นเป็นเหตุผลที่ทำให้ท่านเล่นกีฬาเรือพาย จนได้รับคัดเลือกเป็นตัวแทนจังหวัดเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 โปรดระบุว่าท่านมีแรงจูงใจอยู่ในระดับใด ซึ่งในแต่ละข้อจะมีคำตอบ 5 ระดับ ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างด้านตรงข้ามตามระดับแรงจูงใจของท่านว่ามากที่สุด, มาก, ปานกลาง, น้อย, หรือน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อที่	รายการ	ระดับของแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	มีความสนใจในกีฬาเรือพาย	✓				

จากตัวอย่างแสดงว่าท่านมีความสนใจในกีฬาเรือพายอยู่ในระดับมากที่สุด

1. ด้านความรักความสนใจ

ข้อ ที่	รายการ	ระดับของแรงจูงใจ				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1	สนใจในกีฬาเรือพาย					
2	ชอบเล่นกีฬาเรือพาย					
3	คิดว่าตนเองมีความถนัดในการเล่นกีฬาเรือพาย					
4	เชื่อว่าตนเองเล่นกีฬาเรือพายได้ดีกว่ากีฬาชนิดอื่น					
5	ชอบดูรายการแข่งขันกีฬาเรือพาย					
6	ต้องการเรียนรู้เกมส์ของการแข่งขันกีฬาเรือพาย					
7	ชอบความท้าทายในการแข่งขันกีฬาเรือพาย					
8	ต้องการเรียนรู้ให้ลึกซึ้ง เกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาเรือพาย					
9	ต้องการพัฒนาทักษะกีฬาของตนเอง					
10	ต้องการแสดงออกซึ่งความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา					
11	ชอบความตื่นเต้นที่เกิดขึ้นขณะแข่งขัน					

2. ด้านสุขภาพความแข็งแรง

ข้อ ที่	รายการ	ระดับของแรงจูงใจ				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1	เพื่อให้ร่างกายแข็งแรง					
2	เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายให้ดีขึ้น					
3	เพื่อให้จิตใจร่าเริงแจ่มใสอยู่เสมอ					
4	เพื่อให้กล้ามเนื้อขยายใหญ่ขึ้น					
5	เพื่อรักษาร่างกายให้แข็งแรงอยู่เสมอ					
6	ต้องการพัฒนาระบบการทำงานต่างๆ ภายใน ร่างกาย					
7	ต้องการมีรูปร่างที่สง่างามสมส่วน					
8	เพื่อลดค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ					
9	ช่วยลดความตึงเครียดทางความคิด					

3. ด้านความทะเยอทะยาน

ข้อ ที่	รายการ	ระดับของแรงจูงใจ				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1	ต้องการประสบผลสำเร็จดังเช่นนักกีฬาระดับ นานาชาติ					
2	ต้องการได้รับชัยชนะ					
3	มีความต้องการความสำเร็จตามสิ่งที่ตั้งไว้					
4	ต้องการเรียนรู้ประสบการณ์ในการแข่งขัน					
5	มีประสบการณ์ในการเดินทางท่องเที่ยวพร้อมกับการ แข่งขันกีฬา					
6	พยายามฝึกซ้อมอย่างหนักเพื่อชนะคู่แข่ง					
7	ต้องการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาในอนาคต					
8	ต้องการเป็นที่ยอมรับของคนอื่น					
9	ต้องการพัฒนาตนเองในการเป็นผู้เชี่ยวชาญ กีฬาเรือพาย					

4. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ที่	รายการ	ระดับของแรงจูงใจ				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1	ครอบครัวให้การสนับสนุนให้เล่นกีฬาเรือพาย					
2	ญาติ และคนใกล้ตัวให้การสนับสนุน					
3	เพื่อน คนรู้จักชักชวน					
4	มีนักกีฬาที่รู้จักเล่นอยู่ชักชวน					
5	ครู อาจารย์แนะนำให้เล่นกีฬาเรือพาย					
6	ผู้ฝึกสอนเรือพายชักชวน					
7	ได้รับการชักชวนจากผู้จัดการทีมกีฬาเรือพาย					
8	อยากประสบความสำเร็จเหมือนนักกีฬารุ่นพี่					
9	ต้องการมีเพื่อนเพิ่มมากขึ้น					

5. ด้านโอกาสที่ได้รับในอนาคต

ข้อ ที่	รายการ	ระดับของแรงจูงใจ				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1	มีโอกาสที่จะได้เข้าร่วมทีมระดับที่สูงขึ้น					
2	เป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง					
3	มีโอกาสที่จะได้รับเหรียญรางวัล					
4	มีโอกาสที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น					
5	มีโอกาสสร้างชื่อเสียงให้กับจังหวัด					
6	มีโอกาสเป็นนักกีฬาทิมชาติ					
7	มีโอกาสเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับชาติ					
8	มีโอกาสได้ทำงานที่มั่นคง					
9	มีโอกาสที่ได้ทำงานในตำแหน่งที่มีรายได้ดี					
10	มีโอกาสที่จะก้าวหน้าเป็นนักกีฬาระดับโลก					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเรือพายของนักกีฬาเรือพาย ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37

คำชี้แจง โปรดเขียนข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่นๆ ที่เป็นแรงจูงใจให้ท่านเล่นกีฬาเรือพาย

1. ด้านความรักความสนใจ

.....
.....
.....
.....

2. ด้านสุขภาพความแข็งแรง

.....
.....
.....
.....

3. ด้านความทะเยอทะยาน

.....
.....
.....
.....

4. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

.....
.....
.....
.....

5. ด้านโอกาสที่ได้รับในอนาคต

.....
.....
.....
.....

ภาคผนวก ข
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายสุรศักดิ์ สิงห์สา
วันเดือนปีเกิด	23 เมษายน 2515
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 12 ซอย 22 ถนนโชตนา ตำบลช้างเผือก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50300
สถานที่ทำงาน	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ถนนช้างเผือก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50300
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2528	ชั้นประถมศึกษา จากโรงเรียนบ้านแม่หยวก จังหวัดเชียงใหม่
พ.ศ. 2531	ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนเมตตาศึกษา จังหวัดเชียงใหม่
พ.ศ. 2534	ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนแมริมวิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่
พ.ศ. 2538	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิชาเอกพลศึกษา จากวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดเชียงใหม่
พ.ศ. 2540	วิทยาศาสตรบัณฑิต วิชาเอก วิทยาศาสตร์การกีฬา จากสถาบันราชภัฏเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่
พ.ศ. 2552	การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ